

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 187

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 83 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României	2-4		
Decizia nr. 185 din 12 februarie 2009 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, referitoare la intrarea în vigoare la „1 ianuarie 2007 a prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 251/2006”	5-7		
Decizia nr. 219 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-9		
Decizia nr. 291 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 ⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	10-11		
Decizia nr. 314 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	11-12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
323. — Hotărâre pentru modificarea poziției nr. 76 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.359/2001 privind atestarea domeniului public al județului Prahova, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Prahova			13
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
368. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Șerban Ilie-Cornel din funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor			13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.26. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare.....			14-28
250. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.681/2005 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement			29-31
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
2. — Ordin pentru completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 12/2007 privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit.....			32
★			
Rectificări			32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 15 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, excepție ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în Dosarul nr. 6.164/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009, cu participarea autorului excepției, reprezentat prin consilier juridic, și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, iar în urma deliberărilor, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 15 ianuarie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.164/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect acordarea de despăgubiri.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 10 iulie 2008.

În opinia autorului excepției dispozițiile actului normativ atacat contravin prevederilor art. 141 — *Consiliul Economic și Social* — din Constituție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 a fost adoptată de Guvern fără solicitarea avizului Consiliului Economic și Social, astfel cum stabilesc prevederile art. 21 alin. (1), art. 5 lit. c) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, ceea ce este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale ale art. 141, care acordă acestui organism rolul consultativ în domeniile expres stabilite prin legea sa de organizare și funcționare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că actul normativ criticat nu încalcă prevederile art. 141 din Constituție, deoarece acesta se supune regulilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și nu intră sub incidența celor ale art. 141.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/4.142/C.P.T. din 22 decembrie 2008, apreciind că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa”, **este inadmisibilă**. În argumentarea punctului de vedere Guvernul menționează că „aspectele ce țin de solicitarea sau nesolicitarea avizului Consiliului Economic și Social, precum și de obținerea ori neobținerea acestui aviz nu sunt veritabile probleme de constituționalitate, ci probleme ivite în aplicarea Legii nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale”. Se susține că „lipsa avizului consultativ ar fi putut fi invocată numai de organismul competent să îl emită, în speță Consiliul Economic și Social”.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere transmis cu Adresa nr. 6.501 din 20 august 2008, consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2008, **este constituțională**. În acest sens arată că „dispozițiile legale criticate, referitoare la încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, nu contravin art. 141 din Legea fundamentală, care consacră din punct de vedere constituțional o instituție publică, cu rol pur consultativ, Consiliul Economic și Social, ca organ consultativ al Parlamentului și Guvernului, în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare. Cât privește raportarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 la

dispozițiile Legii nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, în sensul că, la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007, Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Economic și Social, se menționează că „examinarea constituționalității unor texte de lege are în vedere compatibilitatea acestor texte cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată cele ce urmează:

Potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către reclamanta Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ, formulată în temeiul art. 9 din Legea nr. 554/2004, astfel cum a fost modificată, având ca obiect obligarea pârâtului Guvernul României de a plăti despăgubiri reclamantei, cu motivarea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 a fost adoptată fără a se solicita avizul Consiliului Economic și Social, organism tripartit consultativ, în cadrul căruia autoarea excepției are dreptul de a desemna o parte dintre membrii acestuia, potrivit art. 13 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 109/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Normele constituționale invocate de autoare în motivarea excepției sunt cele ale art. 141, intitulat *Consiliul Economic și Social*, care prevăd următoarele: „*Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.*”

Totodată, este invocată și Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, cu modificările și completările ulterioare, care conține următoarele prevederi relevante în ceea ce privește atribuțiile sale și competența de a emite avize:

— Art. 2¹ alin. (1): „*Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu de către inițiatorii proiectelor de acte normative și ai proiectelor de programe și strategii nematerializate în proiecte de acte normative, din domeniul său de competență. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative și la proiectele de programe și strategii.*”;

— Art. 5 lit. c): „*Consiliul Economic și Social analizează situația economică și socială a țării și face propuneri Guvernului și Parlamentului, în condițiile prevăzute de lege, privind: (...)*

c) relațiile de muncă și politica salarială.”;

— Art. 7: „(1) *Inițiatorii proiectelor de acte normative și de programe și strategii naționale sau sectoriale care privesc domeniile prevăzute la art. 5 au obligația de a solicita pentru acestea avizul consultativ al Consiliului Economic și Social.*

(2) *Avizul prevăzut la alin. (1) va însoți obligatoriu proiectul de act normativ, de program sau strategie până la adoptare.*”;

— Art. 8: „(1) *În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 7 Consiliul Economic și Social are obligația de a analiza proiectele de acte normative, de programe și strategii primite și de a transmite avizul său, după cum urmează:*

a) *în termen de 10 zile calendaristice de la primirea solicitării, în cazul proiectelor de hotărâri și de ordonanțe ale Guvernului sau, după caz, de legi ordinare;*

b) *în termen de 20 de zile calendaristice de la primirea solicitării, în cazul proiectelor de legi organice și în cazul proiectelor de programe și strategii nematerializate în acte normative.*

(2) *Depășirea termenelor prevăzute la alin. (1) dă dreptul inițiatorului să adopte strategiile și programele nematerializate în proiecte de acte normative și să transmită proiectele de acte normative spre adoptare fără avizul Consiliului Economic și Social, cu menționarea acestei situații.*”

Curtea constată că art. 141, introdus în Legea fundamentală în urma procesului de revizuire a Constituției din anul 2003, se rezumă să precizeze doar rolul consultativ al Consiliului Economic și Social, iar pentru detalii privind înființarea, organizarea și funcționarea acestuia legiuitorul constituant face trimitere la lege. Art. 1 din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social arată că acesta este o instituție publică de interes național, tripartită, autonomă, constituită în scopul realizării dialogului social la nivel național dintre patronate, sindicate și Guvern și a climatului de stabilitate și pace socială. Potrivit prevederilor Legii nr. 109/1997, inițiatorii de proiecte de acte normative (hotărâri de Guvern, ordonanțe și legi) au obligația să solicite Consiliului Economic și Social **avizul său consultativ** în cazul în care proiectele fac obiectul unor reglementări din domeniile de competență ale acestui organism. **Deși avizul are caracter consultativ, textul de lege instituie obligația imperativă pentru autoritatea emitentă a actului normativ de a solicita, în prealabil, avizul Consiliului Economic și Social, dar nu implică și obligativitatea luării în considerare a opiniilor și concluziilor exprimate în avizul respectiv.**

Din documentația care a stat la baza elaborării proiectului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 rezultă că inițiatorul nu a solicitat avizul Consiliului Economic și Social.

Rațiunea și utilitatea adoptării acestei reglementări, precum și „existența unei situații a cărei reglementare nu poate fi amânată” au fost pe deplin justificate de către Guvern, așa cum rezultă din preambulul ordonanței de urgență, în concordanță cu cerințele art. 115 alin. (4) din Constituție.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României a fost depusă spre dezbateră în procedură de urgență

la Senat, ca primă Cameră sesizată, și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007.

Asupra legii adoptate de cele două Camere ale Parlamentului pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, Președintele României, în virtutea art. 77 alin. (2) din Constituție, a cerut Parlamentului, înainte de promulgare, reexaminarea legii pentru unele deficiențe care țineau, pe de o parte, de soluțiile legislative cuprinse în unele texte, iar pe de altă parte, atrăgea atenția cu privire la **„lipsa avizului Consiliului Economic și Social”**, precum și asupra caracterului legii — de lege organică, și nu ordinară.

În urma examinării cererii, potrivit regulilor procedurii parlamentare, cele două Camere ale Parlamentului au adoptat Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, cu unele modificări și completări, așa cum acestea au rezultat din cererea Președintelui României.

Cu privire la „lipsa avizului Consiliului Economic și Social”, Camera Deputaților și Senatul nu au exprimat o poziție expresă, concentrându-se numai asupra criticilor legate de conținutul legii.

Curtea Constituțională semnalează că Parlamentul, în cadrul controlului parlamentar pe care îl exercită, în virtutea Legii fundamentale, asupra Guvernului, ar trebui să urmărească și modul în care Executivul respectă normele de tehnică legislativă obligatorii referitoare la avizarea proiectelor de acte normative, atunci când inițiază sau adoptă acte normative (legi, ordonanțe — simple sau de urgență —, hotărâri).

Avem în vedere, în special, dispozițiile art. 30 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative trebuie să cuprindă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Curții de Conturi sau **Consiliului Economic și Social**.

În temeiul art. 77 alin. (3) din Legea fundamentală, Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României a fost trimisă spre promulgare Președintelui României, a fost promulgată prin Decretul nr. 738 din 3 iulie 2008 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 10 iulie 2008.

Așa cum s-a arătat, art. 141 din Constituție, invocat în susținerea excepției de neconstituționalitate, se rezumă doar la consacrarea rolului Consiliului Economic și Social ca organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului, iar pentru detalii privind domeniile de specialitate în care acesta este consultat, textul face trimitere la legea sa organică de înființare, organizare și funcționare. Norma constituțională, exprimând sintetic rolul pur consultativ pentru Parlament și Guvern al Consiliului Economic și Social, nu face niciun fel de referire expresă la obligația inițiatorilor proiectelor de acte normative de a solicita avizul consultativ al Consiliului Economic și Social și nici cu privire la mecanismele de consultare a acestui organ consultativ, acestea fiind tratate în legea de organizare și funcționare a acestuia, la care Legea fundamentală face trimitere.

Într-un mod cu totul diferit, legiuitorul constituant a reglementat în art. 79 din Legea fundamentală rolul Consiliului Legislativ, care **„este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative** în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României”. Sub acest aspect, nesolicitarea avizului consultativ al Consiliului Legislativ duce la neconstituționalitatea legii sau ordonanței — simplă sau de urgență. Dacă voința legiuitorului constituant ar fi fost în sensul impunerii obligativității solicitării avizului, atunci aceasta ar fi fost exprimată în cuprinsul art. 141 din Legea fundamentală, într-un mod asemănător celui folosit la redactarea art. 79, pentru reglementarea rolului și atribuțiilor Consiliului Legislativ.

Din această perspectivă Curtea reține că nesolicitarea obligatorie a avizului consultativ al Consiliului Economic și Social de către Executiv la inițiativa proiectului Ordonanței de urgență a Guvernului privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României nu poate avea drept consecință neconstituționalitatea ordonanței, prin raportare la art. 141 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, excepție ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în Dosarul nr. 6.164/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 185

din 12 februarie 2009

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, referitoare la intrarea în vigoare la „1 ianuarie 2007 a prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 251/2006”

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II în Dosarul nr. 5.052/105/2008, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 1.915D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.319D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată din oficiu de aceeași instanță de judecată în Dosarul nr. 5.100/105/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.355D/2008 și nr. 2.356D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată din oficiu de Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ în dosarele nr. 3.761/99/2008 și, respectiv, nr. 2.144/99/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, văzând identitatea de obiect a cauzelor precedente, din oficiu, pune în discuție problema conexării acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.356D/2008, nr. 2.355D/2008 și nr. 2.319D/2008 la Dosarul nr. 1.915D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat produce efecte juridice cu caracter retroactiv, ceea ce contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Susține, în acest sens, că dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006 dispun intrarea în vigoare la data de 1 ianuarie 2007 a prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în condițiile în care intrarea în vigoare a acelorși norme legale era deja reglementată prin Legea nr. 161/2003, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2004. Or, prin intrarea în vigoare a unor dispoziții legale care, fiind deja în vigoare, au produs efecte juridice, legiuitorul nu recunoaște existența acestor efecte, ceea ce nu se poate realiza decât cu încălcarea principiului neretroactivității legii civile. În plus,

această modalitate de reglementare nu corespunde nici exigențelor de tehnică legislativă, prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 16 septembrie 2008 și 28 octombrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.052/105/2008 și nr. 5.100/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

Prin încheierile din 14 octombrie 2008 și 4 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 3.761/99/2008 și nr. 2.144/99/2008, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate din oficiu în cauze de contencios administrativ prin care reclamantii, în calitate de funcționari publici, au solicitat obligarea angajatorului la plata unor sume de bani reprezentând anumite sporuri prevăzute de art. 29 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, sumă solicitată și retroactiv, de la data nașterii dreptului și până la data plății efective.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se arată că prevederile legale criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece acestea produc efecte retroactive. Sporurile solicitate de reclamantii în cauză au fost inițial introduse prin dispozițiile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, acestea având aplicabilitate începând cu data de 1 ianuarie 2004; în perioada 26 noiembrie 2004—31 decembrie 2006, aplicarea prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999 a fost suspendată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 și Ordonanța Guvernului nr. 2/2006. Așadar, în această perioadă a fost suspendat doar exercițiul drepturilor la suplimentul postului și la cel corespunzător treptei de salarizare, drepturi a căror existență însă a continuat. Or, dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006, prin aceea că dispun intrarea în vigoare la data de 1 ianuarie 2007 a prevederilor referitoare la aceste drepturi, denotă că, „în opinia legiuitorului, drepturile precizate nu au existat anterior acestei date”. Or, „înlăturarea existenței unor drepturi, care au produs efecte juridice în anul 2004 și care au fost ulterior suspendate nu se poate face decât prin retroactivitatea legii civile, cu încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție”. De altfel, mai susțin instanțele de judecată, legiuitorul nu a fost consecvent, deoarece, după ce, prin art. XIII din Legea nr. 251/2006, a prevăzut că art. 29 din Legea nr. 188/1999 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007, ulterior a dispus prin Legea nr. 417/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului

nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006 că aceleași dispoziții se suspendă până la data de 31 decembrie 2006.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006, referitor la intrarea în vigoare la data de 1 ianuarie 2007 a prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 251/2006, sunt **neconstituționale**. Se arată, în acest sens, că prevederile art. 29 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 au fost modificate de art. I pct.30 din Legea nr. 251/2006, restul dispozițiilor art. 29 fiind cele stabilite prin art. XIII pct. 21 din Legea nr. 161/2003. Or, stabilirea prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate a unei noi date de intrare în vigoare pentru prevederile art. 29 alin. (1) lit. a)—c), alin. (2) și (3) din Legea nr. 188/1999, care deja intraseră în vigoare, este contrară principiului neretroactivității legii, deoarece modificarea datei de intrare în vigoare invalidează efectele trecute ale situațiilor juridice născute anterior.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozițiilor încheierilor de sesizare a Curții Constituționale, „dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006 (privind intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2007 a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 188/1999, modificată și completată), raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituția României”. Dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, au următorul conținut:

— Art. XIII: „*Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 29, 56, 57, 58¹ și ale art. 60¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.*”

Așa cum rezultă din dosarele instanțelor, critica de neconstituționalitate vizează art. 29 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004, care, la alin. (1) lit. c) și d) reglementează suplimentul postului și suplimentul gradului (devenit, ulterior, suplimentul corespunzător treptei de salarizare), drepturi pretinse de reclamanți prin acțiunea de chemare în judecată. Aceste dispoziții aveau următoarea redactare:

— Art. 29: „(1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- a) salariul de bază;
- b) sporul pentru vechime în muncă;
- c) suplimentul postului;
- d) suplimentul gradului.

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.”

Dispozițiile constituționale invocate în argumentarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora: „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este întemeiată, excepția urmând să fie admisă, pentru următoarele considerente:

Dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006 prevăd intrarea în vigoare a legii la 15 zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, instituind, în același timp, o excepție referitoare la prevederile art. 29, 56, 57, 58¹ și ale art. 60¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 251/2006, prevederi care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Curtea constată că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 188/1999 au fost modificate prin art. XIII pct. 21 din cartea II titlul III al Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, act normativ care, potrivit art. 78 din Constituție, în redactarea anterioară revizuirii, a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Astfel, prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, în redactarea care interesează în cauză, au fost reglementate inițial de Legea nr. 161/2003. Prin același act normativ se dispune, la art. XXV, că prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, „se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004”.

Aplicarea aceluiași text de lege a fost apoi suspendată prin articolul unic pct. 7 din Legea nr. 164/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 19 mai 2004. Dispozițiile pct. 7 din articolul unic al Legii nr. 164/2004 prevăd următoarele: „7. După articolul 50 se introduce articolul 50¹ cu următorul cuprins:

«Art. 50¹. — Pentru anul 2004, aplicarea dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată, și ale art. 46 din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 se suspendă.»”

Curtea constată că, deși textul menționat conține formularea „*pentru anul 2004*”, acesta nu poate intra în vigoare decât respectând prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Legea dispune numai pentru viitor (...)*”, și ale art. 78 din aceasta, care dispun că „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*”. În atare situație, suspendarea dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 urmează să se aplice de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2004, adică de la data de 22 mai 2004.

Coroborând dispozițiile art. XIII pct. 21 și ale art. XXV din Legea nr. 161/2003 cu cele ale articolului unic pct. 7 din Legea nr. 164/2004, rezultă că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, fiind în vigoare începând cu data de 21 aprilie 2003, au fost aplicabile în perioada 1 ianuarie 2004—22 mai 2004, aplicarea lor fiind apoi suspendată până la 31 decembrie 2004.

Ulterior, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004, a prevăzut, la art. 44, că „*la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă aplicarea dispozițiilor art. 29 (...) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare*”. Curtea observă că textul legal dispune suspendarea întregului art. 29 din Legea nr. 188/1999, deși acesta reglementează dreptul la salariu al funcționarilor publici,

împreună cu componentele sale, precum și dreptul la prime și la alte drepturi salariale, în condițiile legii, ceea ce nu poate fi explicat decât printr-o eroare materială de legiferare. În raport cu obiectivele urmărite de legiuitor — suspendarea acordării unor sporuri funcționarilor publici în perioada 2004—2006 — reglementarea trebuia circumscrisă doar la prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) și d).

Prin art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 20 ianuarie 2006, a fost suspendată, la data intrării în vigoare a ordonanței, „aplicarea dispozițiilor lit. c) și d) ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, până la 31 decembrie 2006”. Având în vedere că, potrivit art. 51, ordonanța a intrat în vigoare la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, rezultă așadar că în perioada 1—23 ianuarie 2006 dispozițiile art. 29 au fost aplicabile, după această dată fiind suspendată, pentru restul anului 2006, doar aplicarea alin. (1) lit. c) și d) al acestui text. Totodată, Curtea observă că de data aceasta legiuitorul a fost precis în exprimarea voinței sale, în sensul că suspendarea vizează doar suplimentul postului și suplimentul gradului, ca și componente ale salariului funcționarilor publici, marcându-se totodată și perioada de suspendare.

Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici prevede, la art. I pct. 30, modificarea alin. (1) lit. d) al art. 29 din Legea nr. 188/1999, în sensul că „suplimentul gradului”, anterior reglementat, se înlocuiește cu „suplimentul corespunzător treptei de salarizare”. Curtea constată că aceasta este singura modificare pe care legea criticată o operează asupra conținutului art. 29 din Legea nr. 188/1999, celelalte dispoziții ale articolului păstrându-și redactarea și soluțiile juridice anterioare. Totodată, în temeiul art. III din același act normativ, Legea nr. 188/1999 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, astfel că, în urma renumerotării textelor, art. 29 a devenit în prezent art. 31, având următorul conținut:

— Art. 31: „(1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- a) salariul de bază;
- b) sporul pentru vechime în muncă;
- c) suplimentul postului;
- d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. XIII din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, referitoare la intrarea în vigoare „la 1 ianuarie 2007 a prevederilor art. 29 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 251/2006”, sunt neconstituționale. Excepția a fost ridicată din oficiu de Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II în dosarele nr. 5.052/105/2008 și nr. 5.100/105/2008 și de Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ în dosarele nr. 3.761/99/2008 și nr. 2.144/99/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.”

Având în vedere cele arătate, Curtea constată că referirea, prin art. XIII din Legea nr. 251/2006, la întreg articolul 29 din Legea nr. 188/1999, și nu doar la alin. (1) lit. d) al acestuia, care a fost modificat prin această lege, în sensul intrării lui în vigoare la data de 1 ianuarie 2007, este neconstituțională și nu corespunde exigențelor de tehnică legislativă. Legiuitorul nu poate reglementa prin două acte normative, succesive, două momente diferite de intrare în vigoare a acelorași dispoziții de lege, fără ca prin aceasta să nu contravină normelor constituționale ale art. 78, potrivit cărora „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei”. Or, în cazul de față, aceleași dispoziții de lege au intrat în vigoare prin efectul a două acte normative diferite: mai întâi, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 161/2003 și apoi ca efect al art. XIII din Legea nr. 251/2006. Totodată, stabilirea unei noi date de intrare în vigoare a textelor legale menționate, care, așa cum s-a arătat, erau deja în vigoare și pentru o scurtă perioadă au fost aplicabile și au produs efecte juridice, încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală privind principiul neretroactivității legii, deoarece noua dată de intrare în vigoare afectează situațiile juridice născute anterior.

În plus, Curtea observă că, după ce în art. XIII din Legea nr. 251/2006 se prevede „intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2007 a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 188/1999”, printr-o lege ulterioară, respectiv Legea nr. 417/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 noiembrie 2006, prin care este aprobată, cu modificări și completări, Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, legiuitorul a menținut soluția de principiu conținută de art. 48 din ordonanță, prevăzându-se la articolul unic pct. 17 următoarele: „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se suspendă aplicarea dispozițiilor lit. c) și d) ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2006.”

În final, Curtea observă că, potrivit art. 64 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „La expirarea duratei de suspendare actul normativ sau dispoziția afectată de suspendare reintră de drept în vigoare”. Ca atare, după încetarea suspendării, actul juridic va continua să producă efecte, fără a mai fi necesar să se adopte o nouă normă care să prevadă o nouă dată de intrare în vigoare a legii.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 219

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Li Yongmin în Dosarul nr. 541/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea ia act de prezența domnului Ioan Budura, interpret autorizat de limbă chineză, și dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.074D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (3) lit. b) din aceeași ordonanță, ridicată de Yu Qian în Dosarul nr. 1.549/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată, de asemenea, lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 2.074D/2008 la Dosarul nr. 2.014D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 septembrie 2008 și 9 septembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 541/2/2008 și nr. 1.549/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, respectiv ale art. 55 alin. (3) lit. b) din aceeași ordonanță.** Excepția a

fost ridicată de Li Yongmin și, respectiv, Yu Qian în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva deciziilor Oficiului Român pentru Imigrări de returnare a acestora și de respingere a cererilor de prelungire a dreptului de ședere în România în scopul desfășurării de activități comerciale.

În motivările excepției, având un conținut similar, autorii acesteia precizează că textele de lege criticate nu sunt suficient de precise și de accesibile încât să înlăture orice risc de arbitrar, dând Oficiului Român pentru Imigrări posibilitatea să aprecieze, pe baza unor criterii aleatorii, dacă activitatea societăților comerciale la care solicitanții sunt acționari sau asociați se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri și, în consecință, să decidă asupra prelungirii dreptului de ședere al acestora. Se susține că prevederile de lege criticate au caracter „redundant și foarte vag”, întrucât nu precizează care sunt documentele pe care solicitanții trebuie să le prezinte și nici care sunt criteriile de evaluare a conținutului acestora. Se mai arată că decizia de neprelungire a dreptului de ședere „poate aduce atingere gravă dreptului de proprietate”, solicitanții fiind puși în situația de a înregistra pierderi financiare majore, care ar duce la falimentarea societăților comerciale și la pierderea investițiilor imobiliare realizate în România.

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția dreptului de proprietate privată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce formează obiect al excepției sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 55 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (2) și (3): „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:*

a) *activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;*

b) *obiectul activității desfășurate este cel inițial ori o continuare sau un rezultat al acestuia;*

c) *deține legal spațiul pentru sediul social;*

d) *este acționar sau asociat al societății comerciale, cu atribuții de conducere sau de administrare;*

e) *investiția este concretizată fie în aport de capital sau tehnologie în valoare de 70.000 euro, în cazul acționarului, sau 50.000 euro, în cazul asociatului, fie, alternativ, în crearea a cel puțin 15 locuri de muncă, în cazul acționarului, și 10 în cazul asociatului. În cazul creării de locuri de muncă, acestea trebuie să fie încadrate cu persoane angajate cu normă întreagă de muncă, în condițiile legii;*

f) *deține mijloace de întreținere în cuantum de cel puțin 700 euro lunar, dacă este acționar, și 500 euro lunar, dacă este asociat, obținute din activitatea desfășurată pe teritoriul României.*

(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente:*

a) *planul de afaceri avizat de Agenția Română pentru Investiții Străine;*

b) *documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;*

c) *certificatul constatator, din care să rezulte calitatea solicitantului, denumirea, sediul social și obiectul principal de activitate al societății comerciale, mențiunile efectuate la comunicarea instanțelor de judecată, durata de funcționare a societății comerciale;*

d) *înscrierile de mențiuni prevăzute de lege, corespunzătoare modificărilor intervenite cu privire la actul constitutiv al societății comerciale;*

e) *certificatul cuprinzând principalii indicatori economico-financiar emis de instituția competentă, care să cuprindă,*

conform bilanțului anual, date referitoare la active imobilizate total, cifra de afaceri, profitul net sau pierderi;

f) adevărul eliberat de inspectoratul teritorial de muncă, din care să rezulte numărul persoanelor angajate sau contractele de muncă înregistrate la această instituție.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin numeroase decizii, pronunțate în examinarea dispozițiilor art. 55 din ordonanța de urgență criticată prin raportare la prevederile constituționale și convenționale referitoare la protecția proprietății private, a statuat că instituirea anumitor condiții a căror îndeplinire trebuie dovedită de străinul intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale pentru a i se putea prelungi dreptul de ședere temporară nu aduce atingere dreptului de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege. Aceste condiții se circumscriu scopului pentru care străinii au solicitat prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitant. În acest sens, se pot aminti, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 584 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008, sau Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007.

În ceea ce privește critica autorilor excepției potrivit căreia textele de lege criticate nu îndeplinesc criteriul de calitate stabilit de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de control constituțional observă că acestea sunt suficient de clare încât destinatarii lor să le poată înțelege cu ușurință semnificația și să își adapteze conduita pentru a putea să se conformeze acestora. În plus, normele criticate indică în mod precis și lipsit de echivoc tipul documentelor necesare prelungirii dreptului de ședere temporară pe teritoriul României în scopul desfășurării de activități comerciale. Așadar, textele de lege criticate nu sunt de natură să conducă la interpretări arbitrare din partea Oficiului Român pentru Imigrări. De altfel, constatările acestei autorități cu privire la neîndeplinirea condițiilor cerute de ordonanța de urgență criticată pentru acordarea prelungirii dreptului de ședere în România urmează să fie cenzurate de instanța chemată să examineze contestațiile formulate de solicitanți împotriva soluțiilor de respingere a cererilor lor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Li Yongmin și Yu Qian în dosarele nr. 541/2/2008 și, respectiv, nr. 1.549/2/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 291

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (3) și (10)
din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Def Co Exim” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.430/3/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.430/3/2007, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Def Co Exim” — S.R.L. din București într-o cauză penală privind infracțiuni reglementate de art. 139⁶ din Legea nr. 8/1996.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate „instituie o prezumție de comercialitate care produce toate efectele juridice ale unei prezumții absolute de vinovăție stabilite anticipat, prin textul legii, obligând magistrații să acționeze în sensul aplicării unei pedepse penale fără să poată verifica dacă a fost sau nu, în mod real, săvârșită o infracțiune”.

Tribunalul București — Secția I penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că alin. (3) al art. 139⁶ din Legea nr. 8/1996 instituie un regim sancționator mai sever pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, dacă sunt săvârșite în scop comercial, iar prevederile art. 139⁶ alin. (10) din lege reglementează prezumția de comercialitate pentru operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor ori de drepturi conexe, prezumție relativă care poate fi răsturnată în condițiile legii, iar nu o prezumție de vinovăție, a cărei stabilire este atributul exclusiv al instanței de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 139⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3), de vreme ce nu conțin norme contrare dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și de a beneficia de un proces echitabil. Totodată, apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare nici dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție, întrucât persoana inculpată, ca orice parte din procesul penal, își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricărui probe legale pentru combaterea susținerilor formulate în acuzare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 139⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 67 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 septembrie 2005, aprobată prin Legea nr. 329/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006, care au următorul conținut:

„(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în scop comercial, acestea se sancționează cu închisoare de la 3 ani la 12 ani.

[...]

(10) Scopul comercial se prezumă dacă marfa pirat este identificată la sediul, la punctele de lucru, în anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor ori de drepturi conexe.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi, potrivit căreia părțile

au dreptul la un proces echitabil, și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Art. 139⁶ alin. (3) din Legea nr. 8/1996 instituie un regim sancționator mai sever pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, dacă sunt săvârșite „în scop comercial”, iar art. 139⁶ alin. (10) din lege reglementează prezumția de comercialitate numai pentru operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor ori de drepturi conexe, și doar pentru marfa pirat care este identificată la sediul, în punctele de lucru, în

anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de acești operatori economici.

Prezumția de comercialitate, reglementată în aceste condiții, este o prezumție relativă, părțile având la dispoziție toate mijloacele procedurale pentru a o răsturna, în condițiile legii, fiind astfel garantat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, Curtea nu poate primi nici susținerile autorului potrivit cărora textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, de vreme ce stabilirea vinovăției este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, prin administrarea probelor în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139⁶ alin. (3) și (10) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Def Co Exim” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.430/3/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 314

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oltchim” — S.A., Societatea Comercială „Industrialexport” — S.A., Baza Aprovizionare, Desfacere Metal — S.A. și Societatea Comercială „La marinaru” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.535/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Având în vedere neîndeplinirea procedurii de citare cu toate părțile din dosar, Curtea a amânat judecarea cauzei la 24 februarie 2009, dezbaterile publice fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea a amânat pronunțarea la 26 februarie 2009 și, apoi, la 3 martie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.535/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oltchim” — S.A., Societatea Comercială „Industrialexport” — S.A., Baza Aprovizionare, Desfacere Metal — S.A. și Societatea Comercială „La marinaru” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 177 alin. (4) Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție. Se arată că, potrivit art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, unul sau mai mulți creditori ce dețin împreună cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar, având recomandarea comitetului creditorilor. Comparativ cu acest text, art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 realizează o discriminare între un creditor organ fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor și un creditor care nu are o asemenea calitate. Primul creditor este scutit de întreaga procedură de obținere a recomandării comitetului creditorilor în numirea administratorului judiciar.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în sensul că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 este constituțional. Se arată că prevederile legale criticate instituie o soluție derogatorie de la regula stabilită prin Legea nr. 85/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului

nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 3 martie 2008, potrivit căroră: „(4) În situația în care organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. Confirmarea administratorului judiciar/lichidatorului desemnat de Agenția Națională de Administrare Fiscală de către judecătorul-sindic se va face în cadrul primei ședințe, conform art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006, cu modificările ulterioare”.

În susținerea excepției sunt invocate dispozițiile art. 16 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Se susține, în esență, că prevederile legale criticate fac referire la situația în care organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, fără a mai fi prevăzută condiția din Legea nr. 85/2006 privind recomandarea comitetului creditorilor.

Din analiza dispozițiilor Legii nr. 85/2006 la care fac referire autorii excepției, rezultă că acestea privesc, în exclusivitate, procedura insolvenței referitoare la persoanele juridice de drept privat care desfășoară și activități economice. Spre deosebire de această procedură, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, „Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal”. Prevederile legale criticate instituie o reglementare diferită de regula stabilită prin Legea nr. 85/2006, având în vedere tocmai natura juridică specială a creanțelor fiscale. Iar reglementarea prin lege a încasării creanțelor fiscale corespunzător intereselor generale ale societății corespunde cerințelor imperative consfințite la art. 137 alin. (1) din Constituție, referitoare la formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale statului.

În consecință, Curtea reține că prevederile legale criticate nu încalcă, sub aspectul criticilor formulate, dispozițiile art. 16 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oltchim” — S.A., Societatea Comercială „Industrialexport” — S.A., Baza Aprovizionare, Desfacere Metal — S.A. și Societatea Comercială „La marinaru” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.535/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea poziției nr. 76 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.359/2001 privind atestarea domeniului public al județului Prahova, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Prahova

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Prahova” la Hotărârea Guvernului nr. 1.359/2001 privind atestarea domeniului public al județului Prahova, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Prahova, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 și 128 bis din 18 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, la secțiunea I „Bunuri

imobile”, cap. I „Drumuri județene”, poziția nr. 76 se modifică după cum urmează:

1. Coloana 2 va avea următorul cuprins:

„DJ 713, Sinaia (DN 71) — Limită județ Dâmbovița; km 0+000,00 — km 6+030,00.”

2. Coloana 3 va avea următorul cuprins:

„Sinaia (DN 71) — Limită județ Dâmbovița; L = 6,030 km; Împietruire și pământ.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 18 martie 2009.
Nr. 323.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind eliberarea, la cerere, a domnului Șerban Ilie-Cornel din funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Având în vedere demisia domnului Șerban Ilie-Cornel din funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, înregistrată sub nr. 213.732 din 25 martie 2009,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Șerban Ilie-Cornel se eliberează, la cerere, din funcția de director general al Direcției generale de informații și protecție internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 25 martie 2009.
Nr. 368.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare

Pentru aplicarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 27 și art. 30 alin. (2) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, ale art. 5 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul disciplinei militare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă „R.G.-3, Regulamentul disciplinei militare”, aprobat prin

Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.70/2000*, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihai Stănișoară

București, 6 martie 2009.
Nr. M.26.

* Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.70/2000 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

REGULAMENTUL DISCIPLINEI MILITARE

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare a prevederilor regulamentului

Art. 1. — Regulamentul disciplinei militare precizează modalitățile de implementare a disciplinei militare la toate structurile din Ministerul Apărării Naționale și competențele comandanților de acordare a recompenselor și de aplicare a sancțiunilor disciplinare tuturor militarilor ce săvârșesc abateri disciplinare.

Art. 2. — (1) Personalului militar din armatele unor state străine care urmează cursurile instituțiilor militare de învățământ din România i se aplică prevederile prezentului regulament, cu particularitățile stabilite de comun acord printr-un protocol cu reprezentanții legali ai acestora.

(2) Sensurile unor termeni și expresii utilizate în prezentul regulament sunt prevăzute în anexa nr. 1.

SECȚIUNEA a 2-a

Elementele definitorii ale disciplinei militare

Art. 3. — (1) Disciplina militară constă în respectarea de către militari a normelor de ordine și de comportament obligatorii pentru menținerea stării funcționale, îndeplinirea misiunilor specifice și buna desfășurare a activităților din armată.

(2) Îndeplinirea serviciului militar impune respectarea cu strictețe a regulilor de disciplină militară specifice Armatei Române.

(3) Disciplina militară constituie unul dintre factorii determinanți ai capacității de luptă a armatei și se bazează atât pe acceptarea conștientă a normelor de comportament stabilite, cât și pe acordarea recompenselor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezentul regulament.

(4) Disciplina militară implică următoarele măsuri preventive:

- a) exercitarea actului de comandă de către comandanți;
- b) îndeplinirea întocmai a ordinelor, îndatoririlor și atribuțiilor funcționale de către subordonați;
- c) respectarea normelor de ordine interioară, de comportare ostășească și civică de către militari;
- d) asumarea răspunderii pentru faptele proprii de către tot personalul.

(5) Comandantul este obligat să aplice măsuri ferme pentru prevenirea și combaterea faptelor care afectează disciplina militară.

Art. 4. — Direcțiile principale de acțiune pentru implementarea disciplinei militare sunt:

- a) fundamentarea relațiilor funcționale din cadrul tuturor structurilor militare pe baza autorității legii și a regulamentelor militare, a ordinelor și dispozițiilor emise de autoritățile competente;
- b) adoptarea unor măsuri preventive pentru implementarea disciplinei militare conform prevederilor art. 3 alin. (4);
- c) formarea convingerilor, la toate categoriile de personal, privind corectitudinea actului de comandă;
- d) promovarea unor atitudini ferme de către comandanții de la toate nivelurile ierarhice împotriva lipsei de profesionalism în planificarea, organizarea, desfășurarea, conducerea, evaluarea și controlul oricărei activități în cadrul structurilor militare;

e) asigurarea cadrului organizatoric pentru instruirea și educarea întregului personal;

f) promovarea exemplului personal;

g) informarea oportună a întregului personal cu privire la conținutul actelor normative nou-apărute, precum și la completările survenite în cele existente din domeniul disciplinei militare.

Art. 5. — Factorii care diminuează disciplina militară sunt:

a) neîndeplinirea de către comandanți a tuturor responsabilităților și atribuțiilor pe linia prevenirii și sancționării faptelor incompatibile cu calitatea de militar, încercarea de a ascunde abaterile disciplinare săvârșite de către subordonați sau de a diminua gravitatea acestora;

b) subminarea coeziunii structurilor militare și/sau a coeziunii dintre diferitele categorii de personal;

c) tolerarea unor manifestări, acțiuni denigratoare sau discriminatorii în rândul personalului;

d) lipsa de fermitate, ineficiența aplicării sancțiunilor, precum și inconsecvența acțiunilor educativ-preventive;

e) nivelul de trai al personalului subordonat;

f) cunoașterea insuficientă a subordonaților;

g) lipsa de profesionalism.

SECȚIUNEA a 3-a

Îndatoririle și răspunerile militarilor

Art. 6. — Îndatoririle principale ale cadrelor militare și ale soldaților și gradaților voluntari sunt prevăzute în Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari.

Art. 7. — (1) Comandanții structurilor militare sunt răspunzători de aducerea la cunoștința personalului din subordine, în părțile ce îl privesc, a ordinelor și dispozițiilor, precum și de asigurarea înțelegerii corecte a acestora și de implementarea disciplinei militare de către personalul militar.

(2) Comandantul răspunde de aplicarea normelor de disciplină militară în structura pe care o comandă.

(3) Militarii sunt răspunzători pentru ordinele date și legalitatea acestora, pentru modul de executare a ordinelor primite și pentru faptele care încalcă ordinea de drept sau onoarea și demnitatea militară.

(4) Militarii sunt răspunzători de aplicarea permanentă a prevederilor actelor normative specifice în vigoare ce reglementează disciplina militară, în domeniul profesional în care își desfășoară activitatea.

(5) Autorul faptelor ce constituie abateri disciplinare este obligat să raporteze imediat comandantului său nemijlocit despre săvârșirea acestora.

CAPITOLUL II

Autoritatea militară și obligațiile ce decurg din aceasta

SECȚIUNEA 1

Ierarhia militară

Art. 8. — Autoritatea, competențele disciplinare și răspunderea disciplinară ale fiecărui militar sunt determinate de nivelul funcției și gradului deținut de acesta în ierarhia militară.

Art. 9. — Comandantul, în funcție de situația operativă, tehnică sau administrativă, poate acorda, în condițiile legii, temporar, persoanelor subordonate nemijlocit delegare de competență, în întregime sau limitat, asupra unor atribuții/sarcini ale sale. Acesta transferă acestor persoane autoritatea și responsabilitatea asupra deciziilor luate în numele său din

punctul de vedere al disciplinei militare. Delegarea de competență nu înlătură integral răspunderea comandantului.

SECȚIUNEA a 2-a

Autoritatea militară

Art. 10. — Comandantul reprezintă autoritatea militară investită legal cu responsabilități și drepturi pentru exercitarea actului de comandă în cadrul unei structuri militare.

Art. 11. — Recompensele și sancțiunile se acordă/se aplică numai pe linie directă de autoritate ierarhică.

Art. 12. — Persoanele civile cu funcții de conducere au dreptul de a acorda recompense sau de a aplica sancțiuni disciplinare, potrivit funcțiilor similare încadrate de militari.

Art. 13. — Ministrul apărării naționale este conducătorul întregului personal al armatei și are dreptul să acorde recompensele, respectiv să aplice sancțiunile disciplinare prevăzute în prezentul regulament.

SECȚIUNEA a 3-a

Particularități în acordarea/aplicarea recompenselor/sancțiunilor de către comandanți

Art. 14. — (1) Competențele militarilor cu funcții de comandă cu grade superioare/inferioare funcțiilor prevăzute în statul de organizare de a acorda/aplica recompense/sancțiuni sunt cele corespunzătoare funcției pe care aceștia sunt încadrați.

(2) Au aceleași competențe de a acorda/aplica recompense/sancțiuni disciplinare ca și titularii funcțiilor respective următoarele persoane:

a) militarii, pe timpul detașării sau delegării;

b) ofițerii împuterniciți să asigure îndeplinirea atribuțiilor unor funcții pentru care se acordă indemnizație de comandă.

Art. 15. — Când mai mulți militari îndeplinesc o activitate/misiune în comun, iar situația lor de subordonare nu a fost stabilită, comandant este cel mai mare în grad, iar la grade egale comandant este cel mai mare în funcție. Acesta poate propune acordarea/aplicarea recompenselor/sancțiunilor corespunzătoare funcției pe care o deține în unitatea din care face parte.

Art. 16. — (1) Ofițerul care conduce activitatea de control are, pe timpul desfășurării acesteia, competențe de a aplica/propune aplicarea de sancțiuni disciplinare corespunzătoare funcției pe care o deține.

(2) Sancțiunile aplicate se transmit în scris după terminarea activității de control comandantului structurii controlate, care este obligat să le pună în aplicare.

Art. 17. — (1) Comandanții garnizoanelor, șefii cursurilor din instituțiile militare de învățământ, șefii comendurilor de garnizoană, șefii organelor de transporturi militare, precum și comandanții spitalelor, complexurilor de prestări servicii, refacere și cazare au dreptul să propună sancționarea disciplinară a militarilor cu grade și funcții egale sau inferioare, care au săvârșit abateri de la disciplina militară pe timpul:

a) executării serviciului interior și a celui de control în garnizoană;

b) detașării/delegării, în interesul serviciului;

c) transportului pe căi de comunicație feroviare, rutiere, aeriene sau navale;

d) concediului, permisiiei sau învoirii;

e) internării în spital sau efectuării unui tratament.

(2) Propunerile de sancționare prevăzute la alin. (1) sunt transmise comandanților nemijlociți ai militarilor ce au săvârșit abateri disciplinare și care se află detașați/delegați în unitățile militare pe care aceștia le conduc, în maximum 6 luni de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

Art. 18. — Soldații și gradații voluntari numiți să conducă misiuni independente au dreptul de a propune acordarea recompenselor/aplicarea sancțiunilor similar comandantului de pluton.

SECȚIUNEA a 4-a

Obligațiile comandantului privind disciplina militară

Art. 19. — Potrivit funcției pe care este încadrat și autorității date de aceasta, comandantul este obligat:

a) să cunoască și să aplice, în toate împrejurările, îndatoririle ce îi revin conform actelor normative/actelor normative specifice în vigoare privind disciplina militară;

b) să ia decizii, să le exprime prin ordine scurte, clare și precise, să asigure condițiile necesare îndeplinirii acestora și să urmărească executarea lor, asumându-și întreaga răspundere privind disciplina militară;

c) să cultive și să dezvolte la subordonați sentimentul demnității și onoarei militare, răspunderea personală față de îndeplinirea atribuțiilor funcționale și a ordinelor primite, respectarea prevederilor legilor și ale actelor normative specifice;

d) să ordone executarea unor acțiuni numai în temeiul legii;

e) să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale subordonaților, precum și personalitatea și demnitatea acestora;

f) să rezolve cererile subordonaților în limitele competențelor pe care le are sau să raporteze ierarhic când acestea depășesc posibilitățile sale de soluționare;

g) să fie principial, drept și exigent în relațiile de serviciu cu subordonații și în aprecierea activității lor;

h) să fie exemplu pozitiv pentru subordonați în toate împrejurările;

i) să ia toate măsurile pentru prevenirea abaterilor disciplinare și să combată practicile neregulate;

j) să acorde recompense și să aplice sancțiuni disciplinare în concordanță cu competențele conferite de prezentul regulament;

k) să analizeze starea disciplinei militare la termenul prevăzute prin reglementările în vigoare sau ori de câte ori este nevoie și să ia măsurile ce se impun;

l) să permită subordonaților să își justifice faptele ce le sunt reproșate.

SECȚIUNEA a 5-a

Obligațiile militarilor subordonați privind disciplina militară

Art. 20. — Militarul subordonat are obligația să cunoască toate drepturile și îndatoririle ce îi revin conform prezentului regulament și să execute ordinele, misiunile încredințate și atribuțiile ce îi revin conform regulamentelor în vigoare și fișei postului, fiind răspunzător de îndeplinirea acestora.

Art. 21. — (1) Neîndeplinirea unui ordin dat de comandant sau altă autoritate legală nu constituie abatere de la disciplina militară dacă ordinul nu este dat în forma prevăzută de lege și nu este în concordanță cu actele normative în vigoare, obiceiurile războiului și convențiile internaționale la care România este parte.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), militarii sunt obligați să raporteze despre neexecutarea ordinului șefului nemijlocit al celui care a dat ordinul.

SECȚIUNEA a 6-a

Modalitățile de realizare a disciplinei militare

Art. 22. — Disciplina militară se realizează prin:

a) respectarea strictă a actelor normative în vigoare și a jurământului militar;

b) întărirea coeziunii în cadrul structurilor militare și afirmarea spiritului camaraderesc;

c) exigența față de sine și față de subordonați;

d) aplicarea cu corectitudine și obiectivitate a măsurilor stimulative și a celor coercitive;

e) desfășurarea activităților cu caracter educativ, pe categorii de militari și individual;

f) exemplul personal în relațiile de serviciu și în societate.

CAPITOLUL III

Recompense și sancțiuni disciplinare

SECȚIUNEA 1

Recompense

Art. 23. — Cadrelor militare, precum și soldaților și gradaților voluntari, participanți la acțiuni militare, în mod individual sau colectiv, li se acordă, în condițiile legii, decorații, distincții militare, precum și titluri onorifice.

Art. 24. — (1) Pentru acte de eroism, curaj și devotament în executarea unor misiuni, precum și pentru merite deosebite în îndeplinirea îndatoririlor ce le revin, cadrelor militare li se pot conferi decorații.

(2) Pentru vechime în activitate și rezultate meritorii, cadrelor militare li se pot conferi medalii și ordine militare.

(3) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu, cadrelor militare li se pot acorda următoarele recompense morale și materiale:

a) mulțumiri;

b) felicitări;

c) diplome de merit;

d) citarea prin ordin de zi pe unitate;

e) conferirea de distincții și însemne militare;

f) acordarea de arme de apărare și pază cu înscrisuri gravate, în condițiile legii;

g) premii în bani sau în obiecte.

Art. 25. — Recompensele ce se pot acorda cadrelor militare în rezervă, pe timpul cât sunt concentrate sau mobilizate ori în retragere, sunt:

a) mulțumiri;

b) felicitări;

c) conferirea de decorații;

d) conferirea de distincții și însemne militare;

e) premii în bani sau în obiecte.

Art. 26. — (1) Pentru servicii excepționale aduse statului și poporului, pentru acte de eroism săvârșite pe timpul îndeplinirii îndatoririlor militare ori pentru merite deosebite în activitate, soldaților și gradaților voluntari le pot fi conferite, în condițiile legii, decorații.

(2) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu, soldaților și gradaților voluntari li se pot acorda următoarele recompense morale și materiale:

a) mulțumiri;

b) felicitări;

c) fotografierea lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care fac parte;

d) diplome de merit;

e) citarea prin ordin de zi pe unitate;

f) conferirea de distincții și însemne militare;

g) premii în bani sau în obiecte.

Art. 27. — (1) Recompensele ce se pot acorda studenților din instituțiile militare de învățământ superior sunt:

a) mulțumiri;

b) felicitări;

c) permisiile de merit;

d) premii în bani sau în obiecte;

- e) fotografierea lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care fac parte;
- f) diplome de merit;
- g) citarea prin ordin de zi pe unitate;
- h) scrisori de mulțumire;
- i) certificat de merit;
- j) conferirea de decorații;
- k) înaintarea în gradul următor;
- l) înscrierea pe placa de onoare a gradului, numelui și prenumelui studenților absolvenți ca șefi de promoții din instituțiile militare de învățământ superior;
- m) conferirea de distincții și însemne militare.

(2) Recompensele care se pot acorda elevilor militari din colegiile militare liceale și școlile militare de maiștri militari și subofițeri sunt prevăzute în „I.M.-3/14, Norme de organizare și funcționare a colegiilor militare liceale”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.113/2006*, și în „I.M.-3/3, Norme de organizare și funcționare a Școlilor militare de maiștri militari și subofițeri”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.85/2003*.

Art. 28. — Recompensele se acordă fără părtinire, diferențiat și, după caz, individual sau în grup. Pentru aceeași faptă se acordă o singură recompensă.

Art. 29. — (1) Competențele comandanților de a acorda recompense sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Competențele comandanților de a acorda distincții și însemne militare sunt stabilite prin „S.M.G./M.R.U.-1.1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006**.

SECȚIUNEA a 2-a

Particularități privind acordarea recompenselor

Art. 30. — Mulțumirile pot fi verbale sau scrise pentru cadrele militare, în funcție de importanța faptei, și numai verbale pentru soldații și gradații voluntari, precum și pentru studenții/elevii din instituțiile militare de învățământ.

Art. 31. — (1) Permisia de merit poate fi de până la 10 zile, la care se adaugă timpul necesar pentru deplasare, dus-întors.

(2) Militarilor recompensați cu permisii de merit li se pot asigura documente de transport, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 32. — Felicitările se adresează verbal sau în scris, individual sau în grup, pe categorii de militari sau structuri militare.

Art. 33. — Premiile în bani sau în obiecte se acordă în conformitate cu normele legale în vigoare; obiectele pe care se pot grava înscrisuri pot fi de utilitate personală sau simbolice.

Art. 34. — Înmânarea fotografiei militarului lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care face parte are loc în cadru festiv, la adunarea unității/subunității; activitatea se desfășoară distinct, nefiind cumulată cu alte activități.

Art. 35. — Citarea prin ordin de zi pe unitate se face prin înscrierea gradului, numelui, prenumelui și a faptei în ordinul de zi pe unitate dat de comandantul care îl recompensează.

Art. 36. — Scrisorile de mulțumire se trimit părinților, soției sau, după caz, altor rude ale studentului recompensat din instituția militară de învățământ superior.

Art. 37. — Certificatul de merit se acordă studenților/elevilor din instituțiile militare de învățământ la terminarea studiilor, pentru rezultate foarte bune în procesul de instruire și o conduită exemplară. Modelul acestuia este prezentat în anexa nr. 3.

Art. 38. — Înscrierea pe placa de onoare a gradului, numelui și prenumelui studenților absolvenți ca șefi de promoții din instituțiile militare de învățământ superior se face la finalizarea studiilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Sanțiuni disciplinare

Art. 39. — (1) Pentru abateri de la disciplina militară, neîndeplinirea îndatoririlor, încălcarea normelor de conduită militară, a regulilor de conviețuire socială, cadrelor militare li se pot aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment;
- b) mustrare scrisă;
- c) retrogradare în funcție;
- d) amânarea înaintării în gradul următor pe timp de 1-2 ani;
- e) trecerea în rezervă.

(2) Cadrelor militare în rezervă/retragere, pentru comportare nedemnă, în situații în care poartă uniforma militară, li se retrage dreptul de a o purta. Retragerea dreptului de a purta uniforma militară pentru cadrele militare în rezervă/retragere se face conform procedurii prevăzute la art. 6 alin. (2) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.146/2003*** privind ocaziile în care se poartă uniforma militară de către cadrele militare în rezervă și în retragere.

Art. 40. — Pentru abateri de la disciplina militară, neîndeplinirea îndatoririlor, încălcarea normelor de conduită militară, a regulilor de conviețuire socială, soldaților și gradațiilor voluntari li se pot aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment;
- b) mustrare scrisă;
- c) diminuarea soldei lunare cu 5%—20%, pe o perioadă de la o lună la 3 luni;
- d) amânarea promovării în grad, pe o perioadă de la unu la 2 ani;
- e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art. 41. — (1) Studenților din instituțiile militare de învățământ superior li se pot aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment;
- b) mustrare verbală;
- c) retrogradarea în grad/funcție;
- d) exmatriculare.

(2) Sancțiunile ce se pot acorda elevilor militari din colegiile militare liceale și școlile militare de maiștri militari și subofițeri sunt cele prevăzute în „I.M.-3/14, Norme de organizare și funcționare a colegiilor militare liceale”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.113/2006*, și „I.M.-3/3, Norme de organizare și funcționare a Școlilor militare de maiștri militari și subofițeri”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.85/2003*.

* Ordinele ministrului apărării naționale nr. M.85/2003 și M.113/2006 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece aveau ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

** Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

*** Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.146/2003 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

Art. 42. — (1) Constituie abateri de la disciplina militară următoarele fapte care compromit onoarea și demnitatea militară:

- a) acordarea de recompense nemeritate sau aplicarea de sancțiuni disciplinare nejustificate subordonaților;
 - b) împrumuturile de bani și/sau bunuri materiale de la subordonați;
 - c) dezinformarea sau tănuirea unor fapte de indisciplină săvârșite în unitate sau subunitate;
 - d) lipsa de sinceritate sau a curajului răspunderii pentru faptele comise;
 - e) prezentarea de rapoarte, scrisori, cereri și sesizări individuale/petiții în grup neconforme cu realitatea;
 - f) ascunderea sau nedeclararea identității în cazul comiterii unor abateri sau refuzul de a se legitima la cererea comandanților și superiorilor în grad sau a organelor militare de control;
 - g) prezentarea la program sau la intrarea în serviciu sub influența băuturilor alcoolice/drogurilor sau consumul acestora în timpul programului, serviciului, exercițiilor și misiunilor; consumul de băuturi alcoolice în unitate este permis doar în cadru organizat și aprobat, în condițiile stabilite de reglementările în vigoare;
 - h) lipsa de respect manifestată față de comandanți, superiori, egali sau inferiori în grad;
 - i) participarea voluntară la manifestările unor comunități religioase sau organizații prin care se aduc atingere demnității militarului, statului sau națiunii române și emiterea unor opinii discriminatorii față de grupuri de persoane sau entități sociale;
 - j) participarea la activități cu caracter politic care au ca efect implicarea instituției militare;
 - k) portul neregular al uniformei, gradelor și însemnelor militare;
 - l) nerespectarea regulilor de igienă individuală și colectivă;
 - m) instigarea altor militari sau favorizarea cu intenție a acestora la săvârșirea de fapte care constituie abateri disciplinare.
- (2) Reprezintă abateri de la disciplina militară următoarele fapte privind exercitarea atribuțiilor funcționale:
- a) încălcarea normelor de evaluare a performanțelor subordonaților;
 - b) nerespectarea atribuțiilor de serviciu sau superficialitate în îndeplinirea acestora;
 - c) neexecutarea la timp a controalelor stabilite prin reglementările în vigoare, din cauze ce țin de persoana respectivă;
 - d) neacordarea la timp a drepturilor legale ce se cuvin militarilor;
 - e) dezinteresul în pregătirea personală;
 - f) neîntreținerea armamentului și a tehnicii din dotare;
 - g) încălcarea reglementărilor în vigoare privind protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE;
 - h) ruperea de sigilii sau deschiderea neautorizată a corespondenței;
 - i) introducerea sau deținerea, fără aprobarea persoanelor în drept, într-o unitate militară, la bordul unei nave ori aeronave sau în orice alt loc unde staționează militari a băuturilor alcoolice, drogurilor sau a materialelor periculoase;
 - j) introducerea uneia sau a mai multor persoane, fără aprobare, într-o unitate militară, la bordul unei nave sau aeronave, în raionul de dispunere/tabere sau cartiruire;
 - k) manifestarea de slăbiciune și părtinire față de subordonații care comit abateri de la disciplina militară;
 - l) încălcarea normelor de conduită militară în unitate.

(3) Constituie abateri de la disciplina militară următoarele fapte privind îndeplinirea misiunilor/activităților:

- a) neîncadrarea în programul orar al unității;
- b) devierea, fără motiv, de la itinerarul fixat;
- c) absența nemotivată de la serviciu, până la 24 de ore;
- d) neraportarea despre executarea ordinelor primite;
- e) întârzierile în executarea sau transmiterea ordinelor primite;
- f) încredințarea vehiculului, navei sau aeronavei altei persoane ori părăsirea acestora fără aprobare;
- g) neîndeplinirea misiunii în condițiile ordonate;
- h) sustragerea de la activitățile ordonate pe linie de garnizoană;
- i) părăsirea fără aprobare a unității sau a locului de dispunere/cartiruire ori a taberei;
- j) pătrunderea fără autorizare într-un loc cu acces limitat, semnalizat sau cunoscut în acest sens;
- k) sustragerea de la îndeplinirea serviciului sau de la desfășurarea activităților specifice;
- l) fumatul sau aprinderea focului în locuri nepermise;
- m) nerespectarea normelor de protecție a mediului, sănătate și securitate în muncă și P.S.I.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1)—(3) constituie abateri de la disciplina militară și se sancționează numai dacă nu constituie infracțiuni sau contravenții.

Art. 43. — (1) Competențele comandanților de a aplica sancțiuni disciplinare sunt prevăzute în anexa nr. 4.

(2) În cazul în care un militar săvârșește una dintre contravențiile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, comandantul unității din care face parte contravenientul, pe baza procesului-verbal de constatare, dacă este întemeiat, va dispune măsuri pentru aplicarea dispozițiilor art. 55 lit. b) sau c) din prezentul regulament, după caz.

Art. 44. — *Avertismentul* este sancțiunea aplicată pentru o abatere de la disciplina militară. Prin aceasta se atrage atenția militarului că la o nouă abatere va primi o sancțiune mai aspră.

Art. 45. — *Mustrarea verbală* sau *mustrarea scrisă*, după caz, se aplică pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu care nu afectează esențial atribuțiile principale ale postului sau funcției. *Mustrarea verbală* sau *mustrarea scrisă*, după caz, reprezintă o sancțiune mai aspră decât avertismentul.

Art. 46. — Retrogradarea în grad se aplică studenților/elevilor din instituțiile militare de învățământ pentru lipsă de exigență și de răspundere în menținerea și întărirea disciplinei militare.

Art. 47. — Retrogradarea în funcție a cadrelor militare în activitate și a studenților/elevilor din instituțiile militare de învățământ se aplică în situația neîndeplinirii în mod repetat a atribuțiilor de serviciu, atunci când dovedesc constant lipsă de exigență și de răspundere pentru menținerea și întărirea disciplinei militare. Propunerile de retrogradare în funcție se fac de către comandanții nemijlociți/direcți, după caz.

Art. 48. — (1) Trecerea în rezervă a cadrelor militare, precum și desfacerea disciplinară a contractului soldaților și gradaților voluntari se aplică atunci când se comit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare sau ale altor dispoziții legale.

(2) Exmatricularea studenților/elevilor din instituțiile militare de învățământ se aplică atunci când se comit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare generale, ale regulamentelor de organizare și funcționare proprii sau ale altor dispoziții legale.

Art. 49. — Comandanții unităților militare împuterniciți sau numiți prin cumul de funcții au competențe de a acorda/aplica recompense/sancțiuni disciplinare ca și titularii funcțiilor pe care aceștia le îndeplinesc.

SECȚIUNEA a 4-a

Aplicarea și executarea sancțiunilor disciplinare

Art. 50. — (1) Abaterea de la disciplina militară este singurul temei legal al sancțiunii disciplinare.

(2) Sancțiunea disciplinară se stabilește individual și se aplică numai după ce s-a probat vinovăția celui în cauză.

(3) Abaterile de la disciplina militară se sancționează numai dacă s-a luat cunoștință de acestea în termen de 6 luni de la săvârșire.

Art. 51. — (1) Pentru o abatere de la disciplina militară se aplică o singură sancțiune disciplinară.

(2) Pentru săvârșirea concomitent a mai multor abateri de la disciplina militară se aplică sancțiunea disciplinară cea mai aspră.

Art. 52. — În cazul în care fapta militarului a fost sesizată ca abatere de la disciplina militară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, a scoaterii de sub urmărire penală ori a încetării urmăririi penale sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal.

Art. 53. — La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii de la disciplina militară, de împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală, precum și de existența în antecedentele persoanei a altor sancțiuni disciplinare.

Art. 54. — Comandantul organizează și conduce activitățile de pregătire și educare a personalului în scopul prevenirii și eliminării abaterilor de la disciplina militară, iar în cazul săvârșirii acestora ia măsuri ferme de sancționare a celor vinovați și de eliminare a cauzelor care le-au provocat.

Art. 55. — Pentru o abatere disciplinară comandantul poate lua una dintre următoarele măsuri:

a) să atragă atenția subordonatului asupra faptei săvârșite și a consecințelor acesteia și să-i indice modul de comportare în viitor;

b) să aplice o sancțiune disciplinară, conform competențelor, sau să facă propuneri pentru sancționarea disciplinară către persoanele care au această competență;

c) să facă propuneri sau să ordone cercetarea și judecarea faptei în consiliul de onoare sau în consiliul de judecată ori în comisia de cercetare prealabilă, conform competențelor prevăzute de actele normative în vigoare.

Art. 56. — (1) Pentru soldații și gradații voluntari, aplicarea și executarea sancțiunilor disciplinare se fac în conformitate cu dispozițiile art. 29 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 384/2006.

(2) Cercetarea prealabilă disciplinară a soldaților și gradaților voluntari trebuie să se încheie în cel mult 25 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință de săvârșirea abaterii.

Art. 57. — Sub sancțiunea nulității absolute, nicio sancțiune disciplinară dintre cele prevăzute la art. 39, cu excepția avertismentului, nu poate fi dispusă pentru cadrele militare mai înainte de cercetarea și judecarea faptelor de către consiliile de onoare sau consiliile de judecată, după caz.

Art. 58. — Comandantul nemijlocit al comandantului care a aplicat sancțiunea, în cazul în care apreciază că aceasta nu este în concordanță cu gradul de vinovăție probată, ordonă reanalizarea cazului într-un termen de până la 5 zile lucrătoare de la data când a fost informat despre aceasta.

Art. 59. — (1) Sancțiunea disciplinară se execută, de regulă, imediat după ce a fost stabilită și adusă la cunoștință militarului sancționat, cu excepția următoarelor situații:

a) în cazul în care militarul sancționat disciplinar se găsește în curs de îndeplinire a unei misiuni; în acest caz, sancțiunea se va executa după înapoierea sa la unitatea de care aparține;

b) în cazul în care militarul se află în afara orelor de program, iar comandanții de subunități lipsesc din unitate; în această situație ofițerul de serviciu pe unitate ia cunoștință de săvârșirea abaterii de la disciplina militară și, în funcție de gravitatea abaterii săvârșite de militar, raportează comandantului unității, imediat sau la începerea programului;

c) în cazul în care militarul se află sub influența băuturilor alcoolice/drogurilor sau manifestă tulburări de comportament; în acest caz, aplicarea sancțiunii disciplinare se amână până când acesta revine la starea normală, confirmată de medicul de specialitate;

d) sancțiunea amânării înaintării în gradul următor pe timp de 1-2 ani este adusă la cunoștință în termen de 30 de zile militarului care a săvârșit abaterea de la disciplina militară, urmând ca termenul efectelor sancțiunii să înceapă să curgă de la data când militarul sancționat îndeplinește condițiile de înaintare în grad, conform Ghidului carierei militare.

(2) Militarul sancționat disciplinar în afara unității militare de către comandanți față de care nu se află în relații de subordonare, dar care au acest drept, este obligat ca la sosirea în unitate să raporteze imediat, pe cale ierarhică, comandantului unității militare despre aceasta.

Art. 60. — (1) Decizia privind aplicarea unei sancțiuni disciplinare se emite în formă scrisă și se ia în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință de abaterile disciplinare.

(2) Modelul deciziei privind aplicarea unei sancțiuni disciplinare este prevăzut în anexa nr. 5.

SECȚIUNEA a 5-a

Suspendarea, amânarea, anularea și radierea sancțiunilor disciplinare

Art. 61. — Sancțiunile disciplinare se pot suspenda, amâna sau anula numai prin decizia persoanei care le-a aplicat, a șefilor direcții ai acesteia, precum și prin decizia eșalonului superior sau a instanței de contencios.

Art. 62. — (1) Amânarea și suspendarea sancțiunilor disciplinare se pot aplica în următoarele situații:

- a) la criză;
- b) la război;
- c) calamitate naturală;
- d) internări în spital;
- e) efectuarea unui tratament medical;
- f) alte situații obiective.

(2) *Suspendarea sancțiunilor disciplinare* este măsura care implică întârzierea executării sancțiunii față de termenele legale, pe o perioadă determinată, datorată unor situații precum cele prevăzute la alin. (1). Executarea sancțiunii se reia la terminarea termenului de suspendare.

Art. 63. — *Amânarea sancțiunilor disciplinare* este măsura care implică întârzierea aplicării sancțiunii față de termenele legale, datorată unor situații precum cele prevăzute la art. 62 alin. (1). Amânarea aplicării sancțiunii are loc până când situația revine la normalitate.

Art. 64. — (1) *Anularea unei sancțiuni disciplinare* constituie măsura prin care o sancțiune disciplinară este desființată, retroactiv, de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancțiunii, efectele acesteia fiind nule. Anularea unei sancțiuni disciplinare se specifică în documentele de evidență.

(2) Comandantul care a aplicat o sancțiune disciplinară și ia cunoștință, pe orice cale, de aplicarea eronată a acesteia, fără temei legal sau asupra altei persoane, este obligat să emită o

decizie de anulare a sancțiunii aplicate, imediat după ce a constat acest fapt.

(3) Comandantul poate anula sancțiunile disciplinare pe care le-a aplicat, în totalitate sau parțial, înainte de executare sau pe timpul executării acestora.

Art. 65. — Sancțiunile disciplinare aplicate de eșalonul superior sunt amânate, suspendate sau anulate fie la inițiativa acestui eșalon, în cadrul unei măsuri de ansamblu, fie la propunerea comandantului nemijlocit/direct al celui sancționat.

Art. 66. — (1) Prin radierea unei sancțiuni disciplinare se prezumă că acea sancțiune nu mai există pentru viitor.

(2) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept după cum urmează:

a) avertismentul și mustrarea scrisă — se radiază în termen de 6 luni de la aplicare;

b) diminuarea soldei lunare cu 5%—20% și amânarea înaintării/promovării în gradul următor pe o perioadă de la unu la 2 ani — se radiază în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate;

c) retrogradarea în funcție — se radiază în termen de un an calendaristic de la data aplicării sancțiunii. După curgerea acestui termen, cadrul militar poate candida pentru ocuparea unei funcții conform gradului și pregătirii sale.

(3) Radierea sancțiunilor disciplinare se constată prin act administrativ al comandantului unității. Radierea sancțiunilor disciplinare se specifică în documentele de evidență.

(4) Pentru motive întemeiate, comandantul poate acorda, conform competențelor prevăzute în anexa nr. 4, ca recompensă, radierea unei sancțiuni disciplinare, cu excepția trecerii în rezervă, desfacerii contractului de muncă sau exmatriculării, după caz, înaintea termenelor prevăzute la alin. (2).

SECȚIUNEA a 6-a

Răspunderea disciplinară

Art. 67. — În cazul săvârșirii unei fapte cu caracter infracțional de către un militar subordonat, comandantul unității militare trebuie să sesizeze imediat organul de urmărire penală. Comandantul este obligat să raporteze comandantului ierarhic despre această situație.

Art. 68. — Dacă pentru fapta săvârșită s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală, încetarea procesului penal intentat militarului ori achitarea acestuia, militarul poate fi sancționat, dacă fapta comisă constituie abatere de la disciplina militară, în condițiile prezentului regulament.

Art. 69. — Pentru abateri disciplinare, militarii pot fi trimiși, după caz, în fața consiliului de onoare, consiliului de judecată sau a comisiei de cercetare prealabilă, având permanent dreptul la audiență, apărare și petiție. Consiliile de onoare, consiliile de judecată sau comisiile de cercetare prealabilă funcționează potrivit regulamentelor proprii.

SECȚIUNEA a 7-a

Căi de atac împotriva deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare

Art. 70. — (1) Militarii nemulțumiți de sancțiunea aplicată ca urmare a săvârșirii abaterilor de la disciplina militară se pot adresa comandantului nemijlocit al celui care a emis decizia de sancționare, printr-un raport scris în care să argumenteze demersul lor.

(2) Comandantul nemijlocit al celui care a emis decizia privind aplicarea sancțiunii disciplinare a unui militar din subordine și care a fost sesizat prin raport scris despre aceasta este obligat să numească o comisie de cercetare, care va propune o nouă decizie. Prin această decizie se poate lua

măsura menținerii sau anulării sancțiunii disciplinare ori se poate aplica o altă sancțiune disciplinară.

(3) Termenul în care se poate înainta raportul prevăzut la alin. (1) este de 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare. Înaintarea raportului prevăzut la alin. (1) suspendă aplicarea sancțiunii disciplinare.

(4) Decizia prevăzută la alin. (2) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Aducerea la cunoștință, evidența recompenselor și a sancțiunilor disciplinare. Analiza stării disciplinei militare

SECȚIUNEA 1

Aducerea la cunoștință a recompenselor și a sancțiunilor disciplinare

Art. 71. — Recompensele se aduc la cunoștința militarilor astfel:

a) cadrelor militare, soldaților și gradaților voluntari — verbal sau în scris, conform prezentului regulament;

b) studenților și elevilor din instituțiile militare de învățământ — verbal, în fața personalului subunității/unității.

Art. 72. — Sancțiunile disciplinare se aduc la cunoștința militarilor astfel:

a) cadrelor militare, soldaților și gradaților voluntari — în scris, confidențial ori la adunarea ordonată a cadrelor militare, respectiv a soldaților și gradaților voluntari, unde participă numai militarii cu grade egale sau mai mari decât ale militarilor sancționați;

b) studenților și elevilor din instituțiile militare de învățământ — verbal, în fața subunității/unității, și/sau în scris.

Art. 73. — (1) Aducerea la cunoștință a sancțiunilor disciplinare pentru abaterile săvârșite de militari pe timpul îndeplinirii serviciului interior sau a celui de luptă permanent se face după ieșirea acestora din serviciu.

(2) În cazul săvârșirii unor abateri grave, militarii considerați vinovați sunt înlocuiți imediat din serviciile menționate la alin. (1).

SECȚIUNEA a 2-a

Evidența recompenselor și a sancțiunilor disciplinare

Art. 74. — Comandanții sunt obligați să raporteze ierarhic, verbal sau în scris, despre toate recompensele acordate și sancțiunile disciplinare aplicate, potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 75. — Evidența recompenselor și a sancțiunilor disciplinare se ține astfel:

a) pentru cadrele militare, în fișa matricolă din memoriul original al acestora și în registrul de evidență a recompenselor și sancțiunilor pentru cadrele militare;

b) pentru soldați și gradați voluntari, în fișa matricolă din dosarul personal al acestora și în registrul de evidență a recompenselor și sancțiunilor pentru soldați și gradați voluntari;

c) pentru studenții/elevii din instituțiile militare de învățământ, la companie/simulare, în registrul de evidență nominală a studenților/elevilor, unde se înscriu motivul recompensării/sancționării și numele comandantului care a aplicat acea măsură, precum și la nivel de instituție de învățământ militar, în fișele de evidență a studenților/elevilor.

Art. 76. — Comandantul unității militare este obligat să controleze fișele matricole ale cadrelor militare, iar șeful de stat major al unității, registrele cu evidența nominală și fișele de evidență a soldaților și gradaților voluntari, pentru a constata dacă recompensele acordate și sancțiunile disciplinare aplicate sunt regulamentare, iar evidența lor este ținută corect.

SECȚIUNEA a 3-a

Analiza stării disciplinei militare

Art. 77. — Periodic, la fiecare structură militară, comandantul analizează starea disciplinei militare, urmărind stabilirea modului în care este influențat procesul de instrucție și de învățământ, cauzele care au favorizat producerea de evenimente ori abateri disciplinare, și ordonă măsuri pentru prevenirea acestora.

Art. 78. — Nivelul disciplinei militare se analizează la fiecare structură militară în cadrul activității de evaluare periodică a stării structurilor militare, astfel:

- a) la pluton — zilnic;
- b) la companie/similară — săptămânal;
- c) la batalion/similar, regiment/similar, brigadă/similar — semestrial, de regulă la sfârșitul etapelor de instrucție în prima decadă a lunii următoare, și când comandantul apreciază că este necesar, în cadrul ședințelor de lucru;
- d) la divizie/similar — anual, în ultima decadă a anului de instrucție, și când comandantul apreciază că este necesar, în cadrul ședințelor de lucru;
- e) la instituțiile militare de învățământ — la sfârșitul fiecărui an de învățământ și când comandantul apreciază că este necesar, în cadrul ședințelor de lucru;
- f) la statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, la comandamentele de armă, la Comandamentul operațional întrunit — anual și când comandantul apreciază că este necesar, în cadrul ședințelor de lucru.

Art. 79. — Analiza stării disciplinei militare pe garnizoană se organizează și se desfășoară anual, până la data de 15 ianuarie pentru anul precedent, și este condusă de către comandantul garnizoanei. La această activitate participă comandanții

unităților militare, cadrele nominalizate de către comandantul garnizoanei și invitați din rândul autorităților publice locale, precum și al structurilor de ordine publică și siguranță națională.

Art. 80. — Structurile militare, de la batalion corp aparte în sus, înaintează pe cale ierarhică rapoartele-sinteză privind starea disciplinei militare pe anul precedent, astfel încât, în termen de 15 zile de la finalizarea anului de instrucție, statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentele de armă, Comandamentul operațional întrunit, direcțiile centrale și celelalte structuri subordonate nemijlocit structurilor centrale să poată centraliza rapoartele de la toți subordonații nemijlociți și, ulterior, să elaboreze propriile rapoarte-sinteză.

Art. 81. — (1) Pe baza rapoartelor-sinteză primite de la structurile militare subordonate, în termen de 30 de zile de la finalizarea anului de instrucție, structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale centralizează, elaborează și trimit Serviciului poliție militară din Statul Major General „Sinteză privind starea disciplinei militare în — denumirea structurii militare — și structurile subordonate/coordonate, în anul de instrucție”.

(2) Serviciul poliție militară din Statul Major General centralizează și analizează documentele primite și pe baza lor elaborează și prezintă ministrului apărării naționale, în termen de 20 de zile, „Sinteză privind starea disciplinei militare în Armata României” pentru anul de instrucție precedent.

(3) Analiza stării disciplinei militare va cuprinde tematica prevăzută în anexa nr. 6, adaptată la specificul structurii militare respective.

(4) Sinteză privind starea disciplinei militare va avea tematica prevăzută în anexa nr. 7, adaptată la specificul structurii militare respective, și va fi clasificată „SECRET DE SERVICIU”.

(5) Circuitul informațional al sintezelor privind starea disciplinei militare este prezentat în anexa nr. 8.

Art. 82. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

GLOSAR

Abatere de la disciplina militară — faptă în legătură cu atribuțiile de serviciu și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către militar, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentele militare, ordinele și dispozițiile legale ale comandanților ierarhici.

Comandant — persoană care conduce o unitate, o subunitate, un compartiment funcțional sau un grup de militari; în sensul regulamentului, prin *comandant* se înțelege și „șef” sau „conducător”, după caz.

Lipsă de respect — atitudine caracterizată prin absența considerației față de cineva; nerespectarea prevederilor regulamentare privind autoritatea și ierarhia militară.

Măsură — dispoziție/hotărâre/prevedere luată pentru realizarea unui anumit scop.

Militar — cetățean român căruia i s-a acordat grad militar în raport cu pregătirea sa militară și de specialitate, în condițiile prevăzute de lege.

Normă — regulă, dispoziție obligatorie stabilită prin lege sau prin uz; ordine recunoscută ca obligatorie sau recomandabilă.

Ordin — dispoziție obligatorie, scrisă sau verbală, dată de o autoritate militară pentru a fi executată întocmai.

Ordine publică — ordine politică, economică și socială dintr-un stat, care se asigură printr-un ansamblu de norme și măsuri și se traduce prin funcționarea normală a aparatului de stat, menținerea liniștii cetățenilor și respectarea drepturilor acestora.

Rezultate foarte bune — realizări care se situează la limita superioară a baremelor/standardelor de performanță.

Sancțiune disciplinară — măsura coercitivă cu scop educativ ce se aplică militarului care comite abateri de la prevederile actelor normative, care nu constituie infracțiuni.

Serviciu militar — activitate menită să asigure funcționarea, perfecționarea și conducerea organismului militar în timp de pace și de război.

Comisie de cercetare prealabilă — comisia numită în condițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, a cărei organizare și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Subordonare — raport ierarhic între comandant și subordonații săi, în temeiul căruia comandantul ordonă, îndrumă și controlează activitatea subordonaților, iar aceștia au obligația de a executa ceea ce li se cere.

COMPETENŢELE COMANDANŢILOR DE A ACORDA RECOMPENSE

a) Cadrelor militare în activitate

Recompense Funcții	Mulțumiri	Felicități	Premii în bani sau în obiecte	Diplome de merit	Citarea prin ordin de zi pe unitate	Acordarea de arme de apărare și pază cu înscrisuri gravate	Conferirea de decorații	Conferirea de distincții și însemne militare
Comandant de pluton (similar)*	Da	Da	—	—	Propuneri	—	—	Conform „S.M.G./M.R.U.-1.1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006
Comandant de companie (similar)	Da	Da	Propuneri	—	Propuneri	—	—	
Comandant de batalion (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	—	
Comandant de batalion corp aparte(similar)	Da	Da	Da	Da	Da	—	—	
Comandant de regiment (similar)	Da	Da	Da	Da	Da	—	—	
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Propuneri	
Comandant de divizie (similar)	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Propuneri	
Șef de stat major de categorie de forțe ale armatei/ comandant de comandament de armă, șef direcție/ similar	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	
Șeful Corpului de control și inspecție	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	
Șeful Statului Major General	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	
Secretar de stat	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	
Ministrul apărării naționale	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	

* Militarul care îndeplinește o funcție al cărei grad, prevăzut în statul de organizare, este similar.

b) Cadrelor militare în rezervă/în retragere

Recompense Funcții	Mulțumiri	Felicități	Premii în bani sau în obiecte	Conferirea de decorații	Conferirea de distincții și însemne militare
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da	Propuneri	—	Conform „S.M.G./M.R.U.-1.1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006
Comandant de regiment (similar)	Da	Da	Propuneri	—	
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da	Propuneri	—	
Comandant de divizie (similar)	Da	Da	Da	Propuneri	
Șef de stat major de categorie de forțe ale armatei/ comandant de comandament de armă, șef direcție/ similar	Da	Da	Da	Propuneri	
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da	Da	Propuneri	
Șeful Corpul de control și inspecție	Da	Da	Da	Propuneri	
Șeful Statului Major General	Da	Da	Da	Propuneri	
Secretar de stat	Da	Da	Da	Propuneri	
Ministrul apărării naționale	Da	Da	Da	Propuneri	

c) Soldaților și gradaților voluntari

Recompense Funcții	Mulțumiri	Felicități	Premii în bani sau în obiecte	Fotografierea lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care face parte	Diplome de merit	Conferirea de decorații	Citarea prin ordin de zi pe unitate	Conferirea de distincții și însemne militare
Comandant de pluton (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	Propuneri	Conform „S.M.G./M.R.U.-1.1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006
Comandant de companie (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	Propuneri	
Comandant de batalion (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	Propuneri	
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Da	
Comandant de regiment (similar)	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Da	
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Comandant de divizie (similar)	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Șef de stat major de categorie de forțe ale armatei/ comandant de comandament de armă, șef direcție/ similar	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Șeful Corpul de control și inspecție	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Șeful Statului Major General	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Secretar de stat	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	
Ministrul apărării naționale	Da	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	

d) Studenților din instituțiile militare de învățământ

Recompense Funcții	Mulțumiri	Felicități	Permisii de merit	Premii în bani sau în obiecte	Fotografierea lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care face parte	Diplome de merit	Citarea prin ordin de zi pe unitate	Conferirea de decorații	Scrisori de mulțumire	Certificat de merit	Înaintarea în grad	Înscrierea pe placa de onoare a șefilor de promoții	Conferirea de distincții și însemne militare
Comandant de grupă (similar)	Da	Da	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Conform „S.M.G./M.R.U.-1.1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006
Comandant de pluton (similar)	Da	Da	Propuneri	—	—	—	—	—	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	
Comandant de companie (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	
Comandant de batalion (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	—	Propuneri	Propuneri	Propuneri	Propuneri	
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da	5 zile	Da	Da	Da	Da	—	Da	Da	Da	—	
Comandant de regiment (similar)	Da	Da	5 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	—	
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da	6 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	—	
Comandant de divizie (similar)	Da	Da	7 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	Da	

Recompense Funcții	Mulțumiri	Felicități	Permisii de merit	Premii în bani sau în obiecte	Fotografierea lângă drapelul de luptă desfășurat al unității militare din care face parte	Diplome de merit	Citarea prin ordin de zi pe unitate	Conferirea de decorații	Scrisori de mulțumire	Certificat de merit	Înaintarea în grad	Înscrierea pe placa de onoare a șefilor de promoții	Conferirea de distincții și însemne militare
Șef de stat major de categorie de forțe ale armatei/ comandant de comandament de armă, șef direcție/similar*	Da	Da	7 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	Da	Conform „S.M.G./M.R.U.-1, Instrucțiuni privind distincțiile militare onorifice din Armata României”, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M.152/2006
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da	8 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	—	
Șeful Corpului de control și inspecție	Da	Da	8 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	—	
Șeful Statului Major General*	Da	Da	8 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	Da	
Secretar de stat*	Da	Da	8 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	—	
Ministrul apărării naționale	Da	Da	10 zile	Da	Da	Da	Da	Propuneri	Da	Da	Da	Da	

* Comandanți, șefi sau conducători care au în subordine instituții militare de învățământ.

ANEXA Nr. 3
la regulament

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
CERTIFICAT DE MERIT

Se acordă dlui/dnei, născut la data de, în localitatea, județul, la încheierea studiilor în — instituția militară de învățământ — pentru rezultate foarte bune obținute în procesul de învățământ și pentru conduită exemplară.

Ai învățat de la părinții, bunicii, dascălii și comandanții tăi să fii cel mai bun. ȘI EȘTI!

Te felicit, OSTAȘ AL ROMÂNIEI! Sunt convins că vei câștiga un loc în Marea Carte a Neamului Românesc, dacă Țara îți va cere să o aperi.

Ești devotat, vrednic, cu credință și nădejde în Dumnezeu.

Alături de părinții tăi, de toți cei care te cunosc și te apreciază, sunt mândru de tine și eu,

Comandantul tău,
L.S.

Data

NOTĂ:

Certificatul se tipărește la Centrul Tehnic Editorial al Armatei pe hârtie velină, pe fond vernil, având imprimat pe margini un chenar alcătuit din frunze de laur stilizate, de-a lungul unei eșarfe tricolore.

Peste întreaga suprafață a diplomei se vor imprima desene, în filigran, cu scene semnificative din instruirea armatei. Fondul certificatului va avea imprimată sigla Ministerului Apărării Naționale.

COMPETENŢELE COMANDANŢILOR DE A APLICA SANCTIUNI DISCIPLINARE

a) Cadrelor militare

Sanctiuni Funcții	Avertisment	Mustrare scrisă	Amânarea întinerii în gradul următor	Retrogradare în funcție	Trecerea în rezervă
Comandant de pluton (similar)	Da	Propuneri*	—	—	—
Comandant de companie (similar)	Da	Propuneri*	—	—	—
Comandant de batalion (similar)	Da	Da*	—	—	—
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de regiment (similar)	Da	Da*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de divizie (similar)	Da	Da*	Propuneri*	Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Şef de stat major de categorie de forțe ale armatei/comandant de comandament de armă, şef direcție/similar	Da	Da*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Şeful Corpului de control și inspecție	Da	Da*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Şeful Statului Major General	Da	Da*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Secretar de stat	Da	Da*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*	Da*/ Propuneri*
Ministrul apărării naționale	Da	Da*	Da*	Da*	Da*/ Propuneri*

* Potrivit competențelor pe linie de personal, pe baza hotărârilor consiliilor de onoare sau a consiliilor de judecată, după caz.

b) Soldaților și gradațiilor voluntari

Sanctiuni Funcții	Avertisment	Mustrare scrisă	Diminuarea soldei cu 5%—20% pe 1—3 luni	Amânarea promovării în grad pe o perioadă de 1—2 ani	Desfacerea disciplinară a contractului de muncă
Comandant de pluton (similar)	Da	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de companie (similar)	Da	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de batalion (similar)	Da	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*	Propuneri*
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Comandant de regiment (similar)	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Comandant de divizie (similar)	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Şef de stat major al categoriei de forțe ale armatei/comandant de comandament de armă, şef direcție/similar	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Şeful Corpului de control și inspecție	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Şeful Statului Major General	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Secretar de stat	Da	Da*	Da*	Da*	Da*
Ministrul apărării naționale	Da	Da*	Da*	Da*	Da*

* Pe baza actelor de constatare întocmite de către comisiile de cercetare, dreptul de aplicare aparținând comandantului unității militare în care aceștia sunt încadrați.

c) Studenților din instituțiile militare de învățământ

Sanțiuni Funcții	Avertisment	Mustrare verbală	Retrogradare în grad	Retrogradare în funcție	Exmatriculare
Comandant de grupă (similar)	Da	Propuneri	—	—	Conform regulamentelor de organizare și funcționare ale instituțiilor militare de învățământ din care fac parte
Comandant de pluton (similar)	Da	Da	Propuneri	—	
Comandant de companie (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	
Comandant de batalion (similar)	Da	Da	Propuneri	Propuneri	
Comandant de batalion corp aparte (similar)	Da	Da	Da	Da	
Comandant de regiment (similar)	Da	Da	Da	Da	
Comandant de brigadă (similar)	Da	Da	Da	Da	
Comandant de divizie (similar)	Da	Da	Da	Da	
Șef de stat major de categorie de forțe ale armatei/comandant de comandament de armă, șef direcție/similar	Da	Da	Da	Da	
Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale	Da	Da	Da	Da	
Șeful Corpului de control și inspecție	Da	Da	Da	Da	
Șeful Statului Major General	Da	Da	Da	Da	
Secretar de stat	Da	Da	Da	Da	
Ministrul apărării naționale	Da	Da	Da	Da	

*ANEXA Nr. 5
la regulament*

— Model —

DECIZIE PRIVIND APLICAREA UNEI SANȚIUNI DISCIPLINARE

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
b) înscrierea prevederilor care au fost încălcate de militar;
c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de militar în timpul cercetării prealabile/judecării faptei în consiliul de onoare sau consiliul de judecată, după caz;
d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;
e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată și către cine trebuie înaintată contestația;
f) termenul de la care începe și perioada de aplicare a sancțiunii.

Comandant,

.....
L.S.

Data

*ANEXA Nr. 6
la regulament*

TE M A T I C A privind analiza stării disciplinei militare

— ghid orientativ —

1. Analiza stării disciplinei militare cuprinde:

- a) activitatea desfășurată de către comandant pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale, cunoașterea și aplicarea la timp a prevederilor actelor normative, în scopul dezvoltării răspunderii militarilor;
b) organizarea și executarea controalelor pe linia disciplinei militare, măsurile luate și modul de rezolvare a neregulilor constatate pe timpul acestora;
c) eficacitatea măsurilor întreprinse și a analizelor efectuate în scopul prevenirii abaterilor disciplinare și evenimentelor;

- d) cunoașterea și aplicarea cerințelor rezultate din prevederile actelor normative ce reglementează activitatea din unitatea militară privind păstrarea bunurilor armatei, precum și pentru prevenirea pagubelor materiale;
- e) numărul, natura și urmările evenimentelor, cauzele care le-au generat și răspunderea ce revine celor care se fac vinovați de producerea acestora;
- f) respectarea disciplinei rutiere;
- g) organizarea și executarea serviciului interior și a celui de pază, păstrarea armamentului și a muniției, aplicarea măsurilor de prevenire și de stingere a incendiilor;
- h) respectarea programului și orarului zilnic, a ordinii interioare în subunități și în parcurile de tehnică militară, a reglementărilor în vigoare privind conduita și ținuta militarilor în toate împrejurările;
- i) influența exercitată de starea disciplinei militare asupra îndeplinirii planului cu principalele activități, a celui de producție și a programului de învățământ;
- j) cunoașterea subordonaților, a preocupărilor și a nevoilor acestora;
- k) modul de rezolvare a rapoartelor, propunerilor și sesizărilor, precum și asigurarea drepturilor personalului militar și civil;
- l) cunoașterea situației efectivelor, evidența acestora, participarea militarilor la instrucție, preocuparea pentru reducerea răspândirilor;
- m) respectarea prevederilor legale în vigoare cu privire la gestionarea documentelor și asigurarea protecției informațiilor clasificate;
- n) analiza securității și sănătății în muncă și a protecției mediului în zona de responsabilitate;
- o) recompensarea celor merituoși și sancționarea celor vinovați;
- p) alte probleme specifice.
2. Analiza stării disciplinei militare pe garnizoană cuprinde, în plus:
- a) modul de îndeplinire a activităților prevăzute în planul de colaborare între unitățile militare ale Ministerului Apărării Naționale și cele ale celorlalte structuri din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională;
- b) relațiile dintre unitățile militare din garnizoană, dintre acestea și autoritățile administrației publice locale/operatorii economici, precum și dintre militari și populația civilă;
- c) organizarea și desfășurarea controlului circulației, cu accent pe urmărirea folosirii autovehiculelor militare în garnizoană; măsurile luate împotriva acelor care au încălcat regulile de circulație și de exploatare a autovehiculelor;
- d) actele de indisciplină săvârșite de militarii unităților militare din garnizoană în afara cazărmii;
- e) modul de comportare a militarilor din unitățile militare din afara garnizoanei, care îndeplinesc diferite misiuni pe teritoriul garnizoanei — exerciții, trageri de luptă, exerciții de mobilizare etc.

*ANEXA Nr. 7
la regulamentul*

TEMATICA

sintezelor privind starea disciplinei militare

— ghid orientativ —

1. Introducere
2. Analiza evenimentelor
 - 2.1. Situația comparativă a evenimentelor săvârșite în semestrul/anul de instrucție și semestrul/anul de instrucție precedent
 - 2.2. Situația evenimentelor, pe structuri militare, și urmările acestora
 - 2.3. Participanți — pe categorii de personal
 - 2.4. Urmări — morți, răniți, pagube materiale
 - 2.5. Cauzele care au generat evenimentele
 - 2.6. Situația celor mai semnificative evenimente și urmările acestora
 - 2.7. Nominalizarea structurilor militare în care s-au înregistrat cele mai multe evenimente
 - 2.8. Prezentarea celor mai elocvente evenimente
3. Situația abaterilor disciplinare, pe categorii de personal, și a sancțiunilor aplicate
4. Situația pagubelor
5. Situația cererilor, reclamațiilor, sesizărilor și a rapoartelor
 - 5.1. Situația numerică a cererilor și reclamațiilor, pe categorii de personal, și modul de soluționare a acestora în semestrul/anul de instrucție analizat, comparativ cu semestrul/anul de instrucție precedent
 - 5.2. Domenii vizate și modul de implicare a comandanților structurilor respective în rezolvarea cererilor și reclamațiilor
6. Concluzii
7. Măsuri adoptate pentru menținerea ordinii interioare cu fermitate și a disciplinei militare — ordine și dispoziții emise, numărul controalelor executate și eficiența acestora etc.
8. Propuneri
9. Anexe.

**CIRCUITUL INFORMAȚIONAL
al sintezelor privind starea disciplinei militare**

Nr. crt.	Denumirea documentului	Articolul din regulament unde este prevăzut	Frecvența și data înaintării	Instituție militară de învățământ	Batalion (similar)	Brigadă (similar)	Divizie (similar)	Șef de stat major al categoriei de forțe ale armatei/comandant de comandament de armă	Structuri subordonate nemijlocit structurilor centrale	Departamente	Statul Major General	Secretariatul general al Ministerului Apărării Naționale	Direcții subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale	Serviciul poliție militară/Statul Major General	Ministrul apărării naționale
1.	„Sinteza privind starea disciplinei militare în — denumirea structurii militare — și structurile subordonate/coordonate, în anul de instrucție”	81	În termen de 15 zile de la finalizarea anului de instrucție	E	E	E	E	P	P	—	—	—	—	—	—
			În termen de 30 de zile de la finalizarea anului de instrucție	—	—	—	—	S S E	S S E	P	P	P	P	—	—
2.	„Sinteza privind starea disciplinei militare în Armata României” pentru anul de instrucție precedent	81	În termen de 60 de zile de la finalizarea anului de instrucție	—	—	—	—	—	—	S S E	S S E	S S E	S S E	P	—
			În termen de 20 de zile	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	S S E

Legendă:

E — elaborare; C — centralizare; S — sintetizare; P — structuri la care se promovează; D — decizie.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.681/2005 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement**

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement, ale art. 46 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 și 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.681/2005 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 octombrie 2005, cu modificările ulterioare, se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 45/2007 privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.681/2005 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 10 martie 2009.
Nr. 250.

ANEXĂ
(Anexă la Ordinul nr. 1.681/2005)

LISTA *)
standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate,
ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement

Nr. crt.	Indicativ	Titlu
1.	SR EN ISO 6185-1:2002	Bărci gonflabile. Partea 1: Bărci cu puterea maximă a motorului de 4,5 kW
2.	SR EN ISO 6185-2:2002	Bărci gonflabile. Partea 2: Bărci cu puterea maximă a motorului de la 4,5 kW până la 15 kW inclusiv
3.	SR EN ISO 6185-3:2002	Bărci gonflabile. Partea 3: Bărci cu puterea maximă a motorului egală sau mai mare de 15 kW
4.	SR EN ISO 7840:2004	Nave mici. Furtunuri flexibile, rezistente la foc, pentru combustibil
5.	SR EN ISO 8099:2003	Nave mici. Instalații de reținere a reziduurilor de la instalațiile sanitare (toalete)
6.	SR EN ISO 8469:2007	Nave mici. Furtunuri flexibile care nu rezistă la foc, utilizate pentru combustibil
7.	SR EN ISO 8665:2006	Nave mici. Motoare cu ardere internă cu piston pentru propulsie navală. Măsurarea și declararea puterii

*) Lista menționează standardele românești care au fost adoptate de Asociația de Standardizare din România până la 30 ianuarie 2009.

Nr. crt.	Indicativ	Titlu
8.	SR EN ISO 8666:2003	Nave mici. Caracteristici principale
9.	SR EN ISO 8847:2004	Nave mici. Instalații de guvernare. Sisteme cu troță și rolă
10.	SR EN ISO 8847:2004/AC:2006	Nave mici. Instalații de guvernare. Sisteme cu troță și rolă
11.	SR EN ISO 8849:2004	Nave mici. Pompe de santină acționate electric
12.	SR EN ISO 9093-1:2003	Nave mici. Robinete pentru corpul navei și fittinguri de trecere. Partea 1: Construcție metalică
13.	SR EN ISO 9093-2:2003	Nave mici. Robinete pentru corpul navei și fittinguri de trecere. Partea 2: Construcție nemetalică
14.	SR EN ISO 9094-1:2003	Nave mici. Protecție împotriva incendiului. Partea 1: Nave cu lungimea corpului mai mică sau egală cu 15 m
15.	SR EN ISO 9094-2:2003	Nave mici. Protecție împotriva incendiului. Partea 2: Nave cu lungimea corpului mai mare de 15 m
16.	SR EN ISO 9097:2003	Nave mici. Ventilatoare electrice
17.	SR EN ISO 9097:2003/A1:2003	Nave mici. Ventilatoare electrice
18.	SR EN ISO 10087:2006	Nave mici. Identificarea navelor. Sistem de codificare
19.	SR EN ISO 10088:2002	Nave mici. Instalații și tancuri cu combustibil, fixate permanent
20.	SR EN ISO 10133:2002	Nave mici. Instalații electrice. Instalații de curent continuu de foarte joasă tensiune
21.	SR EN ISO 10239:2008	Nave mici. Instalație de alimentare cu gaz petrolier lichefiat (GPL)
22.	SR EN ISO 10240:2005	Nave mici. Manualul armatorului
23.	SR EN ISO 10592:2003	Nave mici. Instalații hidraulice de guvernare
24.	SR EN ISO 10592:2003/A1:2003	Nave mici. Instalații hidraulice de guvernare
25.	SR EN ISO 11105:2002	Nave mici. Ventilația compartimentelor în care se află motoare cu benzină și/sau tancuri de benzină
26.	SR EN ISO 11192:2006	Nave mici. Simboluri grafice
27.	SR EN ISO 11547:2002	Nave mici. Dispozitiv de protecție împotriva pornirii când motorul este cuplat în viteză
28.	SR EN ISO 11547:2002/A1:2003	Nave mici. Dispozitiv de protecție împotriva pornirii când motorul este cuplat în viteză
29.	SR EN ISO 11591:2002	Nave mici cu motor. Câmp de vizibilitate la nivelul timonei
30.	SR EN ISO 11592:2002	Nave mici cu lungimea corpului mai mică de 8 m. Determinarea puterii nominale maxime de propulsie
31.	SR EN ISO 11812:2002	Nave mici. Cocpituri etanșe și cocpituri cu drenare rapidă
32.	SR EN ISO 12215-1:2003	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 1: Materiale: Rășini termorigide, materiale ranforsate cu fibre de sticlă, stratificate de referință
33.	SR EN ISO 12215-2:2003	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 2: Materiale: Materiale pentru miezuri, în structuri tip sandwich, materiale pentru inserții
34.	SR EN ISO 12215-3:2003	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 3: Materiale: Oțeluri, aliaje de aluminiu, lemn, alte materiale
35.	SR EN ISO 12215-4:2003	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 4: Atelier de construcție și fabricație
36.	SR EN ISO 12215-5:2008	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 5: Presiunea de calcul pentru monolit, calculul solicitărilor, determinarea eșantionajului
37.	SR EN ISO 12215-6:2008	Nave mici. Construcția corpului și eșantionaj. Partea 6: Disponibilitatea și detaliile ale structurii
38.	SR EN ISO 12216:2003	Nave mici. Ferestre, hublouri, capace, iluminatoare fixe și uși. Cerințe referitoare la rezistență și etanșitate
39.	SR EN ISO 12217-1:2003	Nave mici. Evaluarea stabilității și flotabilității și încadrarea în categorii. Partea 1: Ambarcațiuni fără vele cu lungimea corpului mai mare sau egală cu 6 m

Nr. crt.	Indicativ	Titlu
40.	SR EN ISO 12217-2:2003	Nave mici. Evaluarea stabilității și flotabilității și încadrarea în categorii. Partea 2: Ambarcațiuni cu vele cu lungimea corpului mai mare sau egală cu 6 m
41.	SR EN ISO 12217-3:2003	Nave mici. Evaluarea stabilității și flotabilității și încadrarea în categorii. Partea 3: Ambarcațiuni cu lungimea corpului mai mică de 6 m
42.	SR EN ISO 13297:2002	Nave mici. Instalații electrice. Instalații de curent alternativ
43.	SR EN ISO 13590:2004	Nave mici. Schi-jeturi. Cerințe referitoare la construcție și la montarea instalațiilor
44.	SR EN ISO 13590:2004/AC:2005	Nave mici. Schi-jeturi. Cerințe referitoare la construcție și la montarea instalațiilor
45.	SR EN ISO 13929:2002	Nave mici. Instalații de guvernare. Sisteme de transmisie cu angrenaje
46.	SR EN ISO 14509:2002	Nave mici. Măsurarea zgomotului aerian emis de ambarcațiunile de agrement motorizate
47.	SR EN ISO 14509:2002/A1:2005	Nave mici. Măsurarea zgomotului aerian emis de ambarcațiunile de agrement motorizate
48.	SR EN ISO 14509-2:2007	Nave mici. Zgomotul aerian emis de ambarcațiunile de agrement motorizate. Determinarea zgomotului cu ajutorul ambarcațiunilor de referință
49.	SR EN ISO 14895:2003	Nave mici. Mașini de gătit alimentate cu combustibil lichid, utilizate pentru bucătăria navelor
50.	SR EN ISO 14945:2004	Nave mici. Placa constructorului
51.	SR EN ISO 14945:2004/AC:2006	Nave mici. Placa constructorului
52.	SR EN ISO 14946:2002	Nave mici. Capacitatea maximă de încărcare
53.	SR EN ISO 14946:2002/AC:2006	Nave mici. Capacitatea maximă de încărcare
54.	SR EN ISO 15083:2003	Nave mici. Sisteme de pompare pentru santină
55.	SR EN ISO 15084:2003	Nave mici. Ancorare, legare și remorcare. Puncte întărite
56.	SR EN ISO 15085:2003	Nave mici. Prevenirea căderii persoanelor în afara bordului și salvarea acestora
57.	SR EN ISO 15584:2002	Nave mici. Motoare cu benzină, fixe la bord. Componentele instalației de alimentare și ale instalațiilor electrice
58.	SR EN ISO 15652:2005	Nave mici. Sisteme de guvernare cu comandă la distanță pentru ambarcațiuni mici cu propulsie cu jet
59.	SR EN ISO 16147:2003	Nave mici. Motoare diesel, fixe la bord. Componentele instalației de alimentare și ale instalațiilor electrice fixate pe motor
60.	SR EN ISO 21487:2007	Nave mici. Tancuri cu combustibil tip benzină și combustibil diesel, fixate permanent
61.	SR EN 28846:2002	Nave mici. Dispozitive electrice. Protecția împotriva aprinderii gazelor inflamabile din mediul înconjurător
62.	SR EN 28846:2002/A1:2003	Nave mici. Dispozitive electrice. Protecția împotriva aprinderii gazelor inflamabile din mediul înconjurător
63.	SR EN 28848:1998	Nave de agrement. Instalații de guvernare cu comandă la distanță
64.	SR EN 28848:1998/A1:2003	Nave de agrement. Instalații de guvernare cu comandă la distanță
65.	SR EN 29775:2001	Nave mici. Instalații de guvernare cu comandă la distanță cu un singur motor în afara bordului, cu puterea cuprinsă între 15 kW și 40 kW
66.	SR EN 29775:2001/A1:2003	Nave mici. Instalații de guvernare cu comandă la distanță cu un singur motor în afara bordului, cu puterea cuprinsă între 15 kW și 40 kW
67.	SR EN 60092-507:2003	Instalații electrice la bordul navelor. Partea 507: Nave de agrement

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**pentru completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 12/2007
privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit**

Având în vedere prevederile art. 165 și 169 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 10/107/2006,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Ordinul Băncii Naționale a României nr. 12/2007 privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 și 703 bis din 18 octombrie 2007, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:**

„Art. 31. — În cazul în care, ca urmare a aprobării situațiilor financiare anuale de către adunarea generală a acționarilor, nivelul fondurilor proprii sau cel al unor elemente componente ce

intră în calculul indicatorilor de prudență bancară calculați în funcție de fondurile proprii pentru data de 31 decembrie se modifică, raportările aferente fondurilor proprii și respectivilor indicatori de prudență bancară afectați de modificări, întocmite pentru ultima lună a exercițiului financiar precedent și pentru fiecare lună din perioada scursă de la începutul anului în curs și până la data aprobării situațiilor financiare anuale, vor fi refăcute și retransmise Băncii Naționale a României, în termen de 20 de zile calendaristice de la data aprobării situațiilor financiare anuale.”

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 martie 2009.
Nr. 2.

★

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 487/1996 privind conferirea Medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 și 264 bis din 28 octombrie 1996, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în loc de: „Iacob T. Petru” se va citi: „Iacob Petru-Iacob Petru”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 429093